

MEVLÂNZÂDE RIFAT BEY

Siyonistler Osmanlı'yı Nasıl Yıktı?

derin
tarih

Kültür Yayınları

Derin Tarih Kùltür Yayınları - 3
Derin Tarih Dergisi'nin 15. sayısının hediyesidir.
Haziran 2013

Mevlânzâde Rifat
Siyonistler Osmanlı'yı Nasıl Yıktı?
Devlet-i Osmâniye ve Siyonistler
Türkiye'yi Yıkan Yahûdiler

Tasarım
Ferhat Acar

Baskı
Makromat Matbaası

İletişim
Yenidoğan Mah. Kızılay Sok. No: 39
Bayrampaşa - İstanbul
0212 612 29 30
www.derintarih.com
iletisim@derintarih.com

© Derin Tarih
Bütün yayın hakları saklıdır. Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

İçindekiler

Sunuş ● 7

Mevlânzâde Rıfat Bey / Prof. Dr. Ali Birinci ● 11

Osmanlıca metin ve Latin harflerine çevirisi ● 23

Sadeleştirilmiş metin ● 59

Risalenin orijinalinde yer alan Fransızca metnin tıpkıbasımı ● 79

Sunuş

Siyasetçi, gazeteci ve yazar Mevlanzade Rifat her bakımdan ilginç biri. Mesela onun çıkardığı *İnkılab-ı Beşer* gazetesinde Mustafa Kemal Paşa'nın da içinde bulunduğu bazı komutanları "ordu komutanı denilen âli sefiller, haydutbaşılar" diye suçladığını biliyoruz (Tarih: 14 Mart 1919'dur). Bunun üzerine Mustafa Kemal Paşa da Harbiye Nezareti'ne alışılmadık derecede sert bir üslupla Mevlanzade için "sefil iftiracı" gibi ifadeler kullanarak onun hakkında gereken işlemlerin yapılmasını ister. Lanetler. Açıkça cezalandırılması talebinde bulunur.

Lakin Mevlanzade pek sıkı birisi çıkar ve karşı dava açar. Bu bir hakaret davasıdır ve Mustafa Kemal Paşa İstanbul'da çeşitli kombinezonların içindedir ve umutları vardır. Avukatına sorar. Davanın aleyhine sonuçlanacağı fikri ağırlık kazanınca da davayı mümkün olduğu kadar sürüncemede bırakarak kendisine vakit kazandırmasını ister.

Nihayet 30 Nisan'da irade-i seniyye çıkar ve Anadolu'ya tayin olunur. Ve Samsun'a doğru yola çıktığı tarihte aleyhine sonuçlanması çok muhtemel bir hakaret davasının yükü de binmiştir Bandırma vapuruna.

Gördüğünüz gibi kolay teslim olmayan, sert ve bir paşaya karşı dahi dava açacak kadar da medeni cesarete sahip, yürekli biridir Mevlanzade Rifat Bey.

Fakat bu olayın en şaşırtıcı tarafı, Mustafa Kemal Paşa'nın gazete ismini yanlış hatırlamış olmasıdır. Yazının *Hukuk-i Beşer* gazetesinde çıktığını zanneder. Oysa *Hukuk-i Beşer* İzmir'de Hasan Tahsin'in adıyla özdeşleşen bir gazetedir ve Mevlanzade Rifat ile bir ilgisi bulunmamaktadır. Öte yandan Mevlanzade'nin gazetesinin ismi de *İnkılab-ı Beşer*'dir.

Anlaşılan Mustafa Kemal o kızgınlıkla her iki gazetenin ismini karıştırmış ve Hasan Tahsin'in gazetesinin ismini Mevlanzade'ninki zannetmiştir.

Ali Birinci üç özelliğinden bahsedebiliriz diyor Mevlanzade'nin. Kürtçü olması, İttihat ve Terakki aleyhtarlığı ile Yahudi aleyhtarlığıdır.

Elinizdeki kitapta son iki özelliğinin öne çıktığı görülür. İttihatçıların Yahudiler ve Siyonistlerle işbirliği yaparak Osmanlıyı batırdıkları, bir kar topunun güneşte hızla erimesi gibi yok ettikleri tezi, üzerinde durulmaya değer. Salt bir komplo teorisiyle açıklanamayacak kadar bilgi ve tecrübe dolu satırlarla meseleyi tarihî ve aktüel bir boyutta değerlendirir.

Mevlanzade Rifat Bey'in *Devlet-i Osmâniye ve Siyonistler: Türkiye'yi Yıkan Yahûdiler*, (Dobruca Juna Matbaası, Köstence 1923) başlıklı risalesinin zamanlaması da çok ilginçtir. Büyük Taarruz kazanılmış, Saltanat kaldırılmış, hilafet kolu kanadı kesik bir şekilde akibetini

beklemektedir. Mevlanzade bu gidişin sonucunu görmüş ve Siyonist-Yahudilerin hedefinin Osmanlı Devleti'ni sadece siyasi organizasyon olarak yıkmakla kalmayıp aynı zamanda onun elindeki Hilafetten gelen gücü de alacaklarını öngörmüştür.

Aslında "Büyük Oyun", Osmanlı Devleti'nin bir daha dirilemeyecek şekilde bertaraf edilmesi etrafında kurgulanmıştı. Bu asırlarca Avrupa ve dünya dengeleri için tehdit oluşturan "yabancı" gücü tarihten silmeye, dirilebilme imkanlarını da tamamen ortadan kaldırmaya dönük uzun vadeli bir stratejiydi ve uzun bir süredir "Türk sorunu" olarak bilinen stratejinin doğal sonucuydu.

Üzerinden öyle bir silindir geçmeliydi ki, bir daha bu topraklarda bir Osmanlı dirilemesin. Cumhuriyet dönemindeki Osmanlı aleyhtarlığının, Cihangirlik sevdasından vazgeçme tutkusunun bu iddiasızlaşan periferiye çekilme rolüyle doğrudan bağlantısı olduğunu aklı başında olan hangi insan inkâr edebilir?

Siyonistler Osmanlı'yı Nasıl Yıktı? başlıklı kitapçıktan beni ilk haberdar eden, sevgili dostum Ömer Faruk Yılmaz olmuştu. Kahire'deki bir kütüphanede bulup fotokopisini güçlükle çektiirdiği orijinal Osmanlıca nüsha ile Latin harflerine çevrilmiş halini takdim ettiğinde dosyanın içinde neler bulabileceğini sadece tahmin edebiliyordum. Okuduğumda ise bazı sıkıntılı yerler olsa da, bir gün yayınlatabileceğimi düşündüm.

Ancak araya başka konular girdi ve 3 sayıdır başlayan dergimizin yanında bir promosyon kitapçık verme

uygulamamız sayesinde bu metni bilimsel bir yayına dönüştürme imkânını bulabildik. Böylece hem Osmanlıca metnini, hem Mevlanzade tarafından beraber yayınlanan Fransızca metnini, hem de Latin harflerine çevrilmiş halini aynı kitapta bulabileceksiniz. Buna bir de genel okuyucunun istifadesi için hazırlanmış bulunan sadeleştirilmiş metni eklediğimizde kitapçık gerçekten de istifadeli bir hal aldı.

Metni yayma hazırlarken Ömer Faruk Beyin takdim ettiği fotokopinin pek uygun olmadığını fark ettik ve iyi bir nüshası kimde olabilir diye düşünürken tabii ki Mevlanzade Rifat Bey hakkında geniş bir ansiklopedi maddesi kaleme almış bulunan Ali Birinci hoca geldi aklımıza. Büyük bir nezaketle kendi nüshasını bizimle paylaştı. Kendisinden temin ettiğimiz fotokopi nüshası işimizi büyük ölçüde kolaylaştırmış oldu. Prof. Birinci'ye teşekkür ederken okurlarımızın 'Kim bu Mevlanzade?' sorularına doyurucu bir cevap teşkil etmek üzere yazdığı biyografiyi de kitapçığa dahil etme teklifiyle teşekkürlerimiz katmerlenmiş oldu.

Elinizde tuttuğunuz bu 96 sayfalık kitapçık böyle bir ortak çabayla ortaya çıkmış oldu. Katkıda bulunan herkese teşekkürlerimizi sunuyorum.

Burada ileri sürülen düşüncelerin hepsine katılmadığımızı, bu yayını bilimsel bir gayeyle yaptığımızı ve ülkenin artık bu tür fikir korkularını aşacak denli olgunlaşan bir siyasal kültüre sahip olmaya başladığını yine de söylemek ihtiyacını duyuyoruz.

Son olarak her ay *Derin Tarih* okurlarının kendilerini ayrıcalıklı hissedecekleri bu kitap gibi değerli tarih yayınlarıyla tanışacaklarını söyleyeyim. Zaman zaman bazı sınırları zorlasa da, artık Kant gibi *Sapere Aude!* diyoruz. Yani Bilmeye Cesaret Et, Düşünmeye Cesaret Et ya da Aklını Kullanmaya Cesaret Et!

Cesaret ama cıvıtmayan bir cesaret önümüzdeki yeni dönemin yükselen değeri olacak. Bu değer altında kalmak istemiyorsanız hem *Derin Tarih* dergisini, hem de verdiğimiz bu ekleri takip etmenizde fayda var.

Şimdi sizi Cumhuriyet döneminde benzerini pek az tanıdığımız bir radikal muhalifin yazdığı metinle baş başa bırakıyoruz. Metni ilk defa okuyacaksınız ve şaşıracaksınız muhtemelen. Ama Ernest Gellner'in dediği gibi bilgi şaşırmakla başlar.

Buyurun şaşırmaya şimdi. Ve tabii ki düşünmeye...

Mustafa Armağan

Mevlânzâde Rıfat Bey

(İstanbul?, 1869? - Halep, 8 Eylül 1930) siyaset adamı, gazeteci ve yazar.

Prof. Dr Ali Birinci

II Meşrutiyet ve Mütareke devirlerinin en meçhûl ve karışık, aynı zamanda en dikkate değer şahsiyetlerinden biri de hiç şüphesiz Mevlânzâde Rıfat Bey'dir. Hemen ifade etmek gerekir ki, bir gazeteci olmasına ve birçok yazı ve kitap neşretmesine rağmen kendisine dair verdiği bilgiler çok mahduttur ve hayat hikâyesinin işaret taşları sayılabilecek çıkardığı gazeteler vasıtasıyla kendisi hakkında bazı bilgilere ulaşmak mümkün olmaktadır. Bilgilerin bir kısmı ise henüz rivayet seviyesini aşamamıştır.

Mevlânzâde Rıfat, ilk matbu kütüphâne kataloglarını tertip eden Abdurrahman Nâcim'in oğludur. Babasının 1867'den itibaren İstanbul'da vazife gördüğü göz önüne alınırsa doğum yeri İstanbul olmalıdır. 15 Haziran 1909 tarihli bir yazısında kırk yaşında olduğundan bahsettiğine göre 1869 senesinde doğmuş olduğunu kabul etmek gerekiyor. Bu esnada babası İstanbul'da kütüphâneler müfettişliği vazifesinde bulunuyordu.

Mevlânzâde Rıfat'ın tahsili ve gençlik çağları hakkında da hemen hemen hiçbir bilgi bulunmamaktadır. Kendisi II. Meşrutiyet sonrasında yazdığı gibi, kitaplarında da herhangi bir bilgi vermemiştir. Bu devresi hakkında bilinen tek şey 1896 senesinde Kastamonu valisi Halit Bey'in hususî kâtibi olarak yanında bulunduğudur. Bu, belki de, Meşrutiyet öncesindeki son vazifesiydi. Jöntürkleri himaye eden ve Rusya'ya kaçacağından şüphelenilen Halit Bey tevkif edilerek Kayseri'ye, kendisi de Yemen'e sürülmüş görünüyor. Meşrutiyet öncesine dair yazdığı on iki senedir bulunduğu sürgünden Meşrutiyet'in ilânı üzerine kurtulduğu ve İstanbul'a döndüğüdür. Son sürgün yeri Yemen'in Sana şehriydi ve burada Kasidecizâde Ziya Molla ve eski maarif nâzırlarından Kemal Paşa'nın oğlu Said Bey (Lastik Said) ile beraber bulunuyordu. Sürgün sebebi Mehmed Reşad'a intisabıydı. Mevlânzâde'nin gerçekten de yazılmamış cazip ve heyecanlı bir roman olan hareketli hayatı İstanbul'a dönüşüyle başladı. Döndüğü zaman İstanbul, kendi ifadesiyle, sekerat-ı inkılâp içindeydi. Herkes gibi gittiği veya koştığı ilk yer yeni ve rakipsiz iktidar ve nüfuz kaynağı olan İttihat ve Terakkî merkeziydi. İlk teklifi ise kendisini "tam on iki sene mahbesten mahpese, menfadan menfaya" sürükleyen Sultan Abdülhamid'in hal'edilmesi idi. Sadece bu teklifinin değil, kendisinin de pek kabul görmediği anlaşıyor. Bilinen ilk icraatı, İttihat ve Terakkî dışında kurulan ilk yarı siyasî cemiyet, Fedakâran-ı Millet Cemiyeti içinde yer almak oldu. Cemiyetin gazetesi *Hukuk-ı Umumiye*'nin mesul müdürü olarak, bilindiği kadarıyla

bir daha hiç ayrılmadığı matbuat âlemine ilk adımı atmış oluyordu (16 Eylül 1908). 1 Aralık 1908'den itibaren ise âdeta kendi ismiyle bütünleşen *Serbestî* gazetesini çıkarmaya başladı. Bu andan itibaren Osmanlı Ahrar Fırkası'nı desteklemeye başladı ve tabiatıyla İttihat ve Terakkî'nin en sert ve kararlı muhaliflerinden biri oldu. Bir bakıma İttihat ve Terakkî muhalifliği artık mesleği bir başka ifade ile geçim vesilesi oldu.

31 Mart Vakası (13 Nisan 1909) bu devirdeki firarların ilk dalgasını getirmişti. Bir sene önce Yemen'den İstanbul'a dönen Mevlânzâde Rıfat yine yollara düşmek zorunda kaldı (22 Nisan 1909). Mısır'a firar ediyordu ve bu defaki yol arkadaşları Sinop mebusu Dr. Rıza Nur ile Ahrar Fırkası kâtib-i umumisi Nureddin Ferruh (Alkend) idi. 31 Mart Vak'ası öncesinde İttihat ve Terakkî muhalifi ve Ahrar Fırkası taraftarı ve destekçisi olan Mevlânzâde Rıfat'ın bu fırkanın kayıtlı bir mensubu olmadığına bu vesile ile dikkati çekmek gerekir. Kendisi de bu hususu açıkça ifade etmektedir. Fırkanın bilhassa adem-i merkeziyetçi görüşlerini benimsediği anlaşıyor.

Mısır'da hastalanınca tabiplerin tavsiyesi üzerine, Nureddin Ferruh'la birlikte Atina'ya, sonra Paris'e geçen Mevlânzâde Rıfat, 31 Mart Vak'ası'ndan önce Paris'e geçen ve yurtdışı muhalefet hareketinin en güçlü temsilcisi ve mâlî destekçisi olan Şerif Paşa ile 27 Temmuz 1909'da imzaladığı protokol şartları çerçevesinde *Serbestî*'yi haftalık olarak Paris'te neşretmeye başladı. *Serbestî* Paris'te 12 sayı neşredildikten sonra Şerif Paşa ile anlaşamadığı

ve masra- fını karşılayamadığı için gazeteyi tâtil ederek Mısır'a geçti. Bu arada 31 Mart Vak'ası'nda rolü bulunduğu suçlamasıyla Divan-ı Harb-i Örfî tarafından on sene sürgün (nefy) cezasına çarptırılmıştı. Paris'te görüştüğü kişiler arasında Nureddin Ferruh'tan başka, Ahmet Fazlı (Tung), Nihat Reşat (Belger), Reşit Sadi, Mekki Bey ve Nâzım Paşa'nın ismini vermektedir. Paris'te bulunduğu esnada Şerif Paşa'nın kurduğu Islahat-ı Esasiye Fırkası (Aralık 1909) mensupları arasında yer almış bu arada hâlâ hakkında tam ve açık bir bilgi bulunmayan Yapıcılar Cemiyeti işine de karışmıştı.

Paris'ten Mısır'a geçtikten sonra, anlattığına göre, *Serbestî* gazetesini yedi nüsha burada da neşre muvaffak oldu ve hıdivin yardımını gördü. Buradan da matbaa ve gazetesinin kapatılması (Şubat 1910) üzerine neşriyat yapabileceği kanaatiyle yine Paris'e döndü ve tekrar dört nüsha çıkarabildiği *Serbestî* ile sadece İttihat ve Terakî'yi değil, Şerif Paşa'nın çıkardığı *Meşrutiyet* gazetesini de tenkit etti.

Hıdiv Abbas Hilmi Paşa'nın Paris'te de devam eden yardımlarına Şeyhülislâmez Ahmed Muhtar'ın (Kevakibi, 1878-1943) da yardımları eklenmişti. Hıdiv'in yardımları kesilince tekrar Paris'ten ayrılmak zorunda kalan Mevlânzâde Rıfat yine Mısır'a dönmekten başka çare bulamadı. Mısır'dan hıdiv tarafından niçin ve kimlerin baskısı üzerine çıkarıldığı hakkında bir bilgi bulunmamaktadır. Ancak buradan ayrılınca bu defa Paris yerine Atina'ya geçti. Burada Rum asıllı Osmanlı vatandaşların-

dan bazılarının yardımıyla *Faruk* (1911, 3 sayı) ve *Cehl* (1911, 11 sayı) gazetelerini çıkardı. Bu kişilerden sadece *Sada-yı Millet* gazetesinin sahibi Sava Elagözoğlu'nun ismini vermektedir. Yunan hükûmetinin açıkça belirtmediği bir sebeple yaptığı baskılar üzerine İstanbul'a dönerek Polis Müdürlüğü'ne teslim oldu. Divan-ı Harb-i Örfî kararı gereğince Bursa'da ikamete tâbi tutuldu. Ahmed Muhtar Paşa Hükûmeti zamanındaki af üzerine 29 Temmuz 1912'de *Serbestî* İstanbul'da ikinci devre neşriyatına başlamış oldu. Mevlânzâde Rıfat eski minval üzere, doludizgin muhalif neşriyatına başladıysa da çok geçmeden (1 Eylül 1912) gazetesi tâtil edildi.

Bâbiâlî Baskını'ndan (23 Ocak 1913) sonra, tıpkı 31 Mart Vak'ası'nı (13 Nisan 1909) takiben olduğu gibi muhalefet bir kere daha yurtdışına çıkmak zorunda kalmıştı. Ancak öyle anlaşılıyor ki, Mevlânzâde Rıfat siyasî neşriyat yapmama sözü vererek bu devrede İstanbul'da kaldı. Mahmud Şevket Paşa'nın katli (11 Haziran 1913) ve arkasından gelen idamlardan sonra böyle bir şeyin imkânsızlığını kendiliğinden anlamış olsa gerektir. Bu senenin sonbaharında *Kadınlar Dünyası*'nı çıkaran Nuriye Ulviye (Civelek, 1884-1964) ile evlendiği anlaşılıyor. Bundan sonra Mütareke'ye kadar bütün vaktini bu mecmuanın idarehanesinde geçirmiş olmalıdır. Bir ara kendisi de eşinin mecmuasına nazire olarak, ancak tek sayı görünen, *Erkekler Dünyası*'nı (Ocak 1914) çıkardı.

Mütareke'den sonra siyaset güzergâhına ilk giren şahıs yine Mevlânzâde Rıfat oldu ve bu devrede kurulan

ilk siyasî fırka ise yine kendisinin reisi olduğu Radikal Avam Fırkası'dır (22. 10. 1928). Fırkanın neşir organı ise Mevlânzâde Rıfat'ın 26 Ekim 1918'den itibaren çıkarmaya başladığı *İnkılâb-ı Beşer* gazetesiydi. Bu fırkanın en temel hususiyeti Türk'ten gayrı unsurlara tanıdığı çok geniş haklardı ve nizamnâmesinde (m. 4) "Devlet-i Âliye'nin tamamîyet-i mülkiyesini son derecede gözetlemek ve bütün aksamının ittihadına hâlel gelmemek şartı ile 'milliyet prensipleri' dairesinde idaresini temin eylemek" şeklinde ifadesini bulan temel görüşte milliyet kelimesiyle kastedilen ekalliyetler olmaktaydı.

İnkılâb-ı Beşer'de bu gerçek açıkça ifade edilmesine rağmen, fırkanın bu neşir organı bilinmediği için dikkati çekmemiştir. Kürdistan Teali Cemiyeti'ne dahil olması da bu gerçeğin bir başka delilidir. Diğer taraftan, İngiliz Muhipler Cemiyeti'nin de âzâları arasında bulunması dikkati çekiyordu. İngilizlerin himayesinde bir Kürt devleti kurulabileceğine inananlardan biriydi.

Büyük Taarruz'un ertesinde, Kasım sonlarında İstanbul'u terk edenlerden biri de Mevlânzâde Rıfat oldu. 1923'te Köstence'de bir kitabı basıldığına göre bir müddet Romanya'da kaldığı anlaşıyor. Buradan Yunanistan'a geçtikten sonra San Remo'da bulunan Sultan Vahideddin'e yanaşan Mevlânzâde Rıfat bu sıralarda açıkça bir Kürt ihtilâlcisi rolünü oynuyordu. Burada kabul görmeyince tekrar Atina'ya dönmek zorunda kaldı. Onun buradan ayrılıp son senelerini yaşadığı Halep'e ne zaman geçtiği bilinmiyor. Son senelerini de bu şehirde iken, 1927'de

kurulan Hoybun'un faaliyetlerine, derecesi bilinmemekle beraber, katıldığı anlaşıyor. Bu şehirde yaşarken Refik Halit'le beraber yediği bir öğle yemeğinden yolda yürürken kalp sektesinden öldüğü (8 Eylül 1930) haberi gazetelere aksettirdi.

Eserleri

Mevlânzâde Rıfat'ın, Meşrutiyet öncesinde, herhangi bir yazı hayatının bulunup bulunmadığı hakkında bilgi yoktur. Ancak Meşrutiyet devrinin en sert ve ateşli kalemlemlerinden biri olduğu muhakkaktır. Ziya Şakir, "hırs ve şöhretin çılgın bir meclûbu ve Türk değil" derken bu yönüne ve Kürtlüğüne işaret etmektedir. Hâbil Âdem'in onun imzasını taşıyan yazıların ve kitapların gerçek yazarı olduğu rivâyetinde bir gerçek payı bulunmadığı açıktır. Yurtdışında çıkardığı gazeteler ve bastırdığı kitapları ortadadır. Çıkardığı gazeteler hakkında tâtil ve men-i ithal kararları polemikçiliğin bir delili olarak kabul edilebilir. *Serbestî, Faruk, Ceht, İnkılâb-ı Beşer* ve *Hukuk-ı Umumiye* gazetelerinde bulunan yazılarının bir dökümünün yapılması bile başlı başına bir çalışmaya muhtaçtır.

Mevlânzâde Rıfat'ın basılan ilk eseri, görebildiğimiz kadarıyla, *Bilanço yahud Vatan Uğrunda Çektiklerim* (62 s.) başlığını taşımaktadır. Üzerinde 27 Şevval sene 1328 (10 Kasım 1909) tarihi bulunmasına rağmen basıldığı yer belirtilmemiştir. İkinci risâlesi Talât Bey'e açık mektubudur. *Yemen Hakkında Dahiliye Nâzırı Talat Bey Efendi'ye*

Açık Layiha (Kahire, 18 Kanunısanı 1326, 16 s.) adını taşıyan bu risâlesinde son sürgün yeri Yemen ve isyanları hakkındaki düşüncelerini ifade etmektedir. Kahire’de yazılan bu risâlenin de baskı yeri belirtilmemiştir.

Mevlânzâde Rıfat’ın imzasını taşıyan kitaplar içinde herhalde en mühimi 31 Mart Vak’ası hakkında yazdığı *İnkılâb-ı Osmanîden Bir Yaprak yahud 31 Mart 1325 Kıyamı* isimli iki ciltlik eseridir. Formalar halinde bastırabildiği kitabın birinci forması üzerinde Kahire, 18 Rebiüssânî 1329 (18 Nisan 1911) tarihi bulunmaktadır ve 1. kısmı 175 sayfadan ibaret olan kitabın bu kısmının sadeleştirilmiş bir baskısı yapılmıştır: *31 Mart-Bir İhtilâlin Hikâyesi* (sadeleştiren: Berire Ülgenci, İst., 1996, 194 s.). Kitabın ikinci kısmının sadece ilk 64 sayfası elde bulunmaktadır. Mevlânzâde’nin kitaplarının 120 bin forması Mısır’da müsadere edildiği için bu kitabın tam bir nüshası Türkiye’deki kütüphanelerde bulunmamaktadır. Ancak bâzı şahıs kütüphânelerinde bulunması ihtimal dahilindedir.

Mevlânzâde’nin İstanbul’da basılan ilk kitabı *Hakk-ı Vatan yahud Tarik-i Mücahedede Hakikat Ketmedilemez* (Serbestî Matbaası, 1328, 109 s.), bir ifadesinden anlaşıldığına göre Kâmil Paşa Hükûmeti zamanında, yani 1912’de Kasım-Aralık aylarında basılmıştır. Hayatı ve gazeteciliği hakkında en çok bilgiyi, *Bilanço* ile beraber bu kitabı ihtiva etmektedir. Kitap sadeleştirilerek basılmıştır: *Mevlânzâde Rıfat’ın Anıları* (İst. 1992, 102 s.). Esasen bu hâl tercümesi için de bu iki kitabı esas alınmıştır.

Mevlânzâde Rıfat'ın İttihat ve Terakkî aleyhtarlığı ve Kürtçülüğü yanında üçüncü temel hususiyeti de Yahudi aleyhtarlığıydı. Osmanlı Devleti'ni Yahudilerin yıktığı inancına sahipti. Bu yoldaki düşüncelerini, bir müddet bulunduğu Romanya'da Köstence'de Fransızca ve Türkçe bastırdığı risalesinde ifade etmiştir: *Devlet-i Osmaniye ve Siyonistler- Türkiye'yi Yıkan Yahudiler* (Dobruca, Juna Matbaası, 1923, 16+14 s.).

Mevlânzâde Rıfat'ın bilinen son eseri *Türkiye İnkılâbının İçyüzü* adıyla, Halep'te ölümünden bir sene önce, 1929'da bastırdığı iki fasıldan (el-Vahit Matbaası, I. fasıl 174 s.; II. fasıl 144 s.) ibaret kitabıdır. Bu kitabın sadeleştirilmiş tam metni İstanbul'da (1993, 355 s.) basılmıştır. Bilhassa İttihatçılara yönelttiği Ermeni katliamı suçlamasından dolayı Ermeniler tarafından büyük alâka gören bu kitabın Ermenice baskısı (Beyrut, 1968, 328 s.) yapılmıştır. Mevlânzâde, kısmen bastırabildiği *Tarihçe* isimli son bir eserinden daha bahsetmekte ise de bu eseri bir tefrikadan ibaret olsa gerektir. Şahsiyeti ve siyasî görüşleri bir yana, eserleri II. Meşrutiyet tarihinin belli başlı kaynakları arasında yer almış bulunmaktadır.

Kitabiyat: Kendi eserlerinden başka Mevlânzâde Rıfat hakkında bilgi ihtiva eden diğer kaynaklar baskı tarihlerine göre sıralanmıştır. BOA, BEO, Dahiliye Gelen Evrak, Dosya nu. 75.3.24, sıra Nu. 1983, 2590; Dahiliye Giden Evrak, Dosya nu. 108.3.57, sıra nu. 1807, 1922; Dosya nu. 271020, 271632. (Bu vesikalar Paris'te çıkan *Serbestî*'nin men-i ithal kararlarıdır); *Hukuk-ı Umumi-*

ye, nr. 31, 3 Teşrinievvel 1324, s. 1; 34 (6 Teşrinievvel 1324) s. 1. (Gazetede, mesul müdürü olan Mevlânzâde Rıfat'ın vükelâ-yı devlete dokunacak sözlerinden dolayı dâva açıldığı haberleri bulunmaktadır). Dâva mevzuu yazı için "Şayan-ı Teessüf Bir Mülakat", nr. 30, 2 Teşrinievvel 1324, s. 1; Dâva için: 37 (Teşrinievvel 1324) s. 1; nr. 56, 28 Teşrinievvel 1324, s. 1; *Serbestî*'nin Paris nüshaları için neşredilmiş men-i ithal kararları: *Takvim-i Vekayi*, nr.. 30, 31 Temmuz 1325, s. 2; nr. 31, 11 Ağustos 1325, s. 1; nr. 450, 26 Kânunısânî 1325, s. 1; *Posta ve Telgraf Mecmuası*, nr. 103, Teşrinievvel 1325, s. 911; nr.. 104, Teşrinisânî 1325, s. 923, 928; *Yeni Tanin*, nr. 515-46, 26 Kânunısânî 1325, s. 3; Atina'da çıkardığı *Cehl ve Faruk* gazetelerinin girişinin yasaklanması hakkında: *Bedahet*, nr. 242-1, 27 Kânunievvel 1327, s. 3; İstanbul'daki *Serbestî*'nin hilâf-ı kanun neşredildiğinden tâtili hakkında: *Tanzimat*, nr. 340, 20 Ağustos 1328, s. 4; Şerif, *Meşrutiyet Doğru Ben... ve Hayatım*, Paris, 1912, 63 s.; M. Rıfat'ın ölüm haberi, *Cumhuriyet*, nr. 2296, 27 Eylül 1930) s. 3; O. Ergin, *Muallim M. Cevdet'in Hayatı, Eserleri ve Kütüphanesi*, İst. 1937, s. 451; Ziya Şakir, "Hürriyet ve İtilaf...", *Tan*, nr. 900, 30 Ekim 1937, s. 9; T. M. Göztepe, *Vahideddin Gurbet Cehenneminde*, İst. 1968, s. 158-166; S. Akşin, *31 Mart Olayı*, Ank. 1970; Ziya Demircioğlu, *Kastamonu Valileri*, *Kastamonu*, 1973, s. 51-55; Abidin Nesimi, *Yılların İçinden*, İst. 1977, s. 110; R. Nur, *Hayat ve Hatıratım*, Frankfurt, 1981, c. I, s. 284; Tunaya, I-III; H. Duman, *İstanbul*

Kütüphaneleri Arap Harfli Süreli Yayınlar Kataloğu, İst. 1986; *Eski Harfli Türk Süreli Yayınlar Toplu Kataloğu*, Ank. 1987; F. Tevetoglu, *Millî Mücadele Yıllarındaki Kuruluşlar*, Ank. 1988; A. Birinci, *Hürriyet ve İtilaf Fırkası*, İst. 1990; İ. Göldaş, *Kürdistan Teali Cemiyeti*, İst. 1991; M. K. Öke, *Belgelerle Türk-İngiliz İlişkilerinden Musul ve Kürdistan Sorunu 1918-1926*, Ank. 1992; S. Çakır, *Osmanlı Kadın Hareketi*, İst. 1994, s. 82-83; A. Birinci, "Abdurrahman Nâcim", *Müteferrika*, nr. 8-9 (Bahar-Yaz 1996), s. 109-116; K. Erdeha, *Yüzellilikler yahut Millî Mücadelenin Muhasebesi*, İst. 1998; R. Alakom (Ali Aydın), *Hoybûn Örgütü ve Ağrı Ayaklanması*, İst. 1998.

[*Tarihin Gölgesinde: Meşâhir-i Meçhûleden Birkaç Zat*, Dergâh Yayınları, İstanbul 2001, s. 381-386'dan aynen alınmıştır.]

**Osmanlıca metin ve
Latin harflerine çevirisi**

Devlet-i Osmâniye ve Siyonistler Türkiye'yi Yıkan Yahûdîler

Birinci Risâle

Muharriri: Mevlânzâde Rıf'at

Başka lisânlara tercüme hakkı mahfûzdur

Fiatı elli ley

1923

Umûmî Ricâ:

İkinci risâlenin tab'ını te'mîn için işbu risâle
bedelinin îsâli ricâ olunur.

Adres: Köstence'de Bulvarud otelinde
Mevlânzâde Rıf'at Bey

Dobruca Juna Matba'ası, Köstence

دولت عثمانیه و سونستر تورکيای بيغانه يهوديه

برنجي رساله

محرری : مولود زاده رفعت

بنفہ سائرہ ترجمہ حق محفوظہ

فاتی الای لری

۱۹۰۴

حکومتی رجھا :

ایکینچ رسالہ ملک طبعی نائیمہ ایچیمہ اشجو رساله به ذلک ابعالی جا افسوس
آدرسی : کو سنجہ ده بولوارده اولفنده مولود زاده رفعت بک

Mulan Zade Rifaat Bey
Hotel Boulevard Constantin
Romanie

دوبیرجی ژونا .. مطبعہ سی خوشه

Devlet-i Osmâniye ve Siyonistler Türkiye'yi Yıkan Yahûdîler

Osmanlı Devleti'nin idâre-i dâhiliye ve hâriciyesini asırlardan beri rahne-dâr eden karışıklıkların ba'zan hâd ve mühlik devreleri görülmüştür. Ez-cümle bu son on dört senelik tahakküm-i askerî, devleti bütün bütün inhidâma sürüklemiştir. Tabî'îdir ki bu karışıklıkların âmilleri ve bu yüzden menfa'at görenleri vardır. Acabâ bunlar kimlerdir?

İşte bir suâl ki buna kâfi ve şâfi cevâb verebilecek olursam illeti aslından teşhîs, redâvîsi esbâbını teshîl eylemiş olurum.

Evet, Osmanlı Devleti'nin idâre-i dâhiliye ve hâriciyesinde görünen karışıklıklar ba'zan yıkıcı buhrânlara müncer olmuştur. Fakat aynı zamânda makâm-ı mu'alâ-yı hilâfet ve saltanatta bulunanların şehâmet ve şecâ'ati, ehl-i tedbîrin kat'î icrââtı bu buhrânları teskîn ve izâle etmiş, memleket ve devlet ehl-i fitne ve fesâd ellerinden kurtarılmıştır.

Bu vekâyî'in en mühimlerinden biri Sultân Mehmed-i Evvel devrinde vâki' olan Şeyh Bedreddîn Simâvî'nin kıyâmıdır. Zîrâ bu kıyâmın hedefi dîn-i İslâm'ı tağyîre, saltanat-ı Osmâniye'yi imhâya ve Benî İsrâîl hükûmetini ihyâya ma'tûf idi. Bu kıyâmda ikâme edilmek

دولت عثمانیه و سونستر

نور کبابی بیفانه بروردن

-۱-

عثمانی دولتک اداره داخله و خارجیه شی عهده دینی و دنیوی
ایده خاریشلفهک بعضاً هاد و مملک دوره لری کور کشته .
از جهام بوجوک اوره درت سنهک حکم عکری دولتی بونه بونه
از جهام سور و کشته . طبعیه که بو خاریشلفهک عاقلاری و
بو بوندره منفعت کونری دارد . محباً بوندر کوردر ؟

ایسته به سوال که بوکا کافی و شافی جواب و بره بیه جاک اولوریم

عقی اصلنده تشجیه نه ادبی اسبابی تسریل ایسته اولوریم .
اوت عثمانی دولتک اداره داخله و خارجیه سنه کوردونه
خاریشلفهک بعضاً ییغی چرانره مخر اوکته . فقط عی زغانه
مقام معلا خلافت و سلطنه بولناک شهادت و شجاعتی
اهل تدبیرک قطع اجرائی بو چرانری نسیم و از ال ایسته مملکت
و دولت اهل قه و خاد الازنه خوراک کشته .

بو دخانیاتک و مازنده بری ، منطانه محمد اول دورنه
واقع اولور شیخ برالدیه سیاونیک قیامید . زیرا بو قیامت
لهفی ، ویه اسلامی تغییر ، سلطنت عثمانیه ای محایم و بی
اسرائیل ، خصوصاً اعیان معطوف ایله ، بو قیامده افاندر

istenilen dînî ve idârî eşkâl yolunda sarf olunan a'zamî gayretler ile bugün aynı maksad için sarf oluna gelmekte olan mesâ'î mukâyese ve muhâkeme edilince ba'zı isimler önünde bi'z-zarûre tevakkufa ve bu vak'ayı ta'mîk ve tahlîle lüzûm görülür.

Bu vak'aya, Şeyh Bedreddîn Simâvî kıyâmına sathî bakılınca; ortada sâhib-i hurûc olarak bir şeyh görülür. Şeyhin evsâfı hakkında dahi hâsıl olacak intibâ' şudur: Şeyh kâdiasker imiş. Pâdişâhından hâtırı münkesir olmuş, halkın hürmetini –ilm ü fazlî i'tibârıyla– kazanmış, ihdâs eylediği tarîka inâbet edenlerin adedi çoğalınca bunlara istinâd ederek kıyâm etmiş.

Halbuki mes'eleye amîk bir nazarla bakınca görülür ki şeyhi idâre edenler, hurûc ale'd-dîn ile hurûc ale's-sultâna sevk eyleyenler Hotolak Kemâlî ve Avram Sosa nâmındaki Yahûdîlerdir. Bunlar şeyhin ibdâ' eylediği tarîkatı tertîb, icrâ programını tanzîm ve para kuvvetiyle dâhil-i dâire-i tarîkat eyledikleri rüesâyâ çeteler teşkîl ettirerek yüz binlerce erbâb-ı kıyâm ile Anadolu'nun vilâyât-ı garbiyesini ve Rumeli'yi birkaç sene al kanlar ve ateşler içinde bırakıp emvâl-i nâsı yağma ve üzerlerine sevk olunan kuvvetleri dahi iki def'a perîşân eylemişler ise de nihâyet şeyhin ibdâ' eylediği tarîkatın âdî bir komünistlik olduğu, muhrîk ve âmillerin

ایستة نیمه دینی و اداری اشکال بودند صرف اوزان اعظمی غیر از
ایه - بتکوین عینه مقصد ایچمه صرف اول کلکده اولاه مساحی مقار
و محاکم ایچمه بعضی اسماء نکرده بالضروره توقف و به وقفه نیمه
و تحلیله لزوم کوریلور .

بو وقفه ، شیخ به الدیبه سبادی قیامه سطحی بافتی ، اوز
صاحب خدیج اولردی بر شیخ کوریلور . شیخ اوصافی حقده دخی
حاصل اولده انطباع شودر : شیخ قاضی عسکریسه ، پادشاهده
خاطری شکر اولسه ، خلعت مرتبی - علم و فضل اعجابیه قرینه
احداث ایدیک طریقه اثبات ایدیک عددی هیوخالیه بونره استاد
ایدیک قیام ایتمه .

هالبوک مسلمیه عمیده بر نظرله بافتی کوریلور ، که شیخی اداره ایدیک
خدیج علی الدیبه ایله خدیج علی السلطان سوده ایدیکده هله طولانه
کمالی و و آوام صوصا نامده که بهودیدور . بونر شیخ
انجام ایدیک طریقی ترتیب ، اجرا بر دغرائی تنظیم دیاره قوتید دخل
دائرة طریقت ایدیکری رؤساء جتار تشکیل ایدیکره رت یونیکلره
در باب قیام ایدیک اولولیک ولایات غربیه سی دروم ایلی بر قایم
ش آل خاتم و آتشد ایچمه بر اقوبه احوال ناسی بنما و اوزر لرینه
اوزان قونلری دخی ایکی دفعه بریشا ایتمه ایسه ده نه نیمه شیخ
ایچ ایدیک طریقت عادی بر قومونستلک اولدینی محروک و عاقل

dahi Yahûdî bulunduğu anlaşılmış, üzerlerine Şeh-zâde Murâd gönderilerek şeyhin ve sâikleri olan Yahûdîlerin cezâ-yı sezâları verilerek devlet ve memleket kurtarılmıştır.

Ankara ve civârında senelerce tahakküm eden “Ahîler” dahi Yahûdîler tarafından kurulmuş bir makineden başka bir şey olmadığını târîh tasrîh etmiyor mu?

Sultân Selîm-i Sâni devrinde Yasef Nasi’nin ve Harem-i Hümayûn’da Nûrbânû Halîme ismini alan hemşiresi Rebekâ’nın Yahûdîler hesâbına çevirdikleri roller, kazandıkları milyonlar ve arz-ı Filistin’de edindikleri mülkler nakl ü tafsîl edilmiyor mu?

Sultân Selîm-i Sâlis vekâyi’inde ve Sultân Mustafa’nın o kanlı günlerinde ve Sultân Mahmûd zamânında yeniçerilerin o tuğyânı gününde ve müte’âkiben Sultân Mecîd devrinde gözdelerden Nâlân-dil vâsıtasıyla Yahûdî Cilyon ile Salomon Baruh Barnatan’ın oynadıkları roller okunup tedkîk edilince hayretler içinde kalınmıyor mu?

Sultân Abdülazîz ve Beşinci Murâd hanların devirlerini ve birbirini ta’kîb eden hal’lerin esrârını ve esbâb-ı mûcibesini tahlîle çalışanlar, bu vekâyi’de dahi Yahûdî parmağını Nesim Zedler ile Mişon ve Haronaçi’nin ve elde ettikleri Bezm-i Âlem Vâlîde Sultân ile Viyana güzeli denmekle şöhret kazanan Elis’in oynadıkları şeytanca rollere

دخی یهودی بوفتیقی آکلاشمیه : اوزرلریه شهزاده مراد
کوندر بیدرک شیخ ، و سائقاری اولاده یهودیدرک جزای
سزای و بیدرک دولته و مملکت خود مارشده .

انقره و حواریه سترجه حکم ایدره .. اخیلر .. دخی یهودی
طرفه قورولسه به مالیه دله بنقه برشی اولیقتی تاریخ نصریح قیومی ؟
سلطان سلیم ثانی دورنده .. یاسف نامی .. نیک و صریح همایونه
.. نور بانو هلمه .. اسنی آلاله همسیره کی .. ره به قارنک یهودیدر
حسابه هیویرکاری روللر ، قرانه قاری میدیونلر ، و اهره فلسطینه
ایندکاری ملکه نفی و تفصیل ایدیلورمی ؟

سلطان سلیم ثالث و قایضه و سلطان مصطفایک اوقائی
کونلرنده و سلطان محمود زمانده ، یلیجیدرک اوطقیانی آلاله
و متعاقبا سلطان مجیه دورنده کوزده رده .. نالاده دل .. واسطیکه
یهودی .. جلیونه .. ایدر .. صالحوموره باروج بارناطانه .. نیک اوینادلری
روللر او قونوب نه قیعه ایدیلنجی هیرتکریچده خالغیورمی ؟

سلطان عزیز و مراد خانلرک دورلری و بربرینی تعقیب ایدره
خاللرک اسرارینی و اسباب موجه سنی تحلیله هایت نلر بر قایده
دخی یهودی یارمقن .. نسج زده دله .. ایدر .. میسوره و یهارینچی ..
نیک و آله ایدیکلری .. بزیم عالم .. والد سلطانه ایدر .. و یاه کوزلی
و بنکله شهرت قرانامه .. نیلیس .. نیک اوینادلری شیطانجه روللره

şüphesiz vâkıf olmuşlardır.

Sultân Abdülhamîd-i Sâni devrini yaşayanlar, Filistin muhtâriyeti için, kurenâdan Ârif Bey'le Kitâbî Hasîb Efendi'nin delâletleri ile 17 Eylül 1315 senesinde Çinili Köşkü'nde huzûr-ı hümayûna kadar çıkarılıp açıktan açığa pâdişâha rüşvet teklîfi cür'etinde bulunan Yahûdîleri adı ile şânı ile der-hâtır ederler. Ve aynı şahsiyetlerin, aynı sultân ve halîfenin hal'ini teblîğe me'mûr olmasındaki hükmünü dahi ararlar.

İşte ta'dâd ettiğimiz bu vekâyî'in esrâr-ı muharrikesine bakınca hürriyet, adâlet, musâvât nağme-i kâzibi ile Selanik'te teşkil edilip memleketi yıkmağa, anâsır-ı Osmâniye arasına birbirine saldıracak derecede fitne ve fesâd ilkâsına me'mûr edilen "İctihâd ve Terakkî" nâmındaki komitenin Meşrûtiyet-i idâreye değil, Yahûdîlerin âmâline hâdim olduğuna şüphe kalır mı?

Yahûdîlerin gizli elleri tarafından tefrîk ve ta'yîn edilip Ankara'ya meb'ûs sıfatıyla gönderilen a'zâ-yı nâfizeye dikkat edelim; on dört seneden beri elde edilip gözde bulunan eşhâs değil midir?

İşte bunlar Siyon Yahûdîlerinin ta'kîb etmekte oldukları gâyeyi teshîl için saltanat ve hilâfeti câmi' altı yüz senelik Osmanlı İmparatorluğu'nu –asrın icâbât-ı medeniyesine göre ta'dîl

شهر سر واقف او مشهور .

سلطان محمد ثانی دوری یاسا بانکر ، فلسطیه مختار بنی
 اچوکه ، قرناده عارف بکله کنایه سبب اخذینک دلائل و ادله
 ۷۷ انبول ۱۴۱۵ سنه هجری قمری کوشنده حضور هما بود ، قدر
 هجری یوب آهینه آهینه یاد شاه رتوت تکلیفی صیانت
 بولنا بهودیری آری ایله شای ایله در خاطر ایدر ، و عینی
 تحضیرک ، عینی سلطان و خلیفه ناک خلفی تبلیغ و امور ایدر
 حکمن دخی آزارر .

ایسته نظام ایشیمز بود قایله اسرار مکرر بافتی صیرت
 عدالت ، مساوات فخر کانی ایله سلاطینه تشکیل ایدر یوب مملکت
 بیفقه ، عناصر مختار آره سنه بربریه صالحه جمع درجه ده ، فقه
 و فساد الفاسه و امور ایدر ، اتحاد و ترقی ، نامنده کی قومیته
 مشروطیت اداره دکل ، یهودیرک آمانه خادیم اولدیفه قانونی
 یهودیرک کیزی آلری طرفنده تقریر و تعقیب ایدر یوب آنقره
 مبعوث صفتیه کوندیرله اعضای ، فاضله ، دقت ایدر ، اوده دینه
 سنه دینی آره ایدر یوب ، کونده بولنا ، اشخاص تکمیلر ؟

ایسته بولنا سوره یهودیرک تعقیب اتمده اولدقاری
 غایب نسرل اچوکه : سلطنت و خلافتی جامع آتی یوز سنه
 عثمانی اچوکه طور لغتی - عهده ایجابات مدینه کوره تعیل

ve ıslâh mümkün iken- yıkıp yerine Büyük Millet Meclisi Hükûmeti unvânıyla şimdilik bir Şûrâ-yı Askerî¹ kurduklarını görmüyor muyuz?

Görüyoruz. Harb-i Umûmî netîcesi² Osmanlı Devleti mağlûb oldu. Enkâzı üzerinde birçok küçük hükûmetler teşekkül etti. Siyon cem'iyeti Yahûdileri dahi Benî İsrâîl hükûmetinin temelini attı. Arab diyârında, Filistin'de bir Yahûdî ocağı kurdular. Bu ocağı Arabların ekseriyeti arasında söndürmemek, mu'azzam bir devlet şekline sokabilmek için Avrupa'daki, Sûriye'deki Arab ekseriyetinin imhâsına lüzûm gördüler. Bu lüzûmu esâsen Harb-i Umûmî'nin o kanlı senelerinde hissedip icrâsına dahi başlamışlardı. Sûriye'de İttihâd ve Terakkî kumandanları tarafından Arablara revâ görülen mezâlim, zannedirim ki henüz unutulmadı. Ve bunun bu gâyeden, Yahûdî gâyesinden doğmuş olduğu da artık anlaşıldı. Fakat bu emr-i imhâ matlûb dereceyi bulamaksızın mütâreke akd ve Filistin'de Yahûdî ocağı teessüs etmekle bu emrin ehemmiyeti arttı. Yahûdîler Arabların bu ekseriyeti arasında istedikleri gibi yaşayıp inkişâf edemeyeceklerini anladılar. Ve buna yegâne çâre olarak Anadolu'da

¹ Meb'ûs sıfatıyla ta'yîn olunan iki yüz on iki zâttan yüz seksen beşi askerdir.

² Kanâ'atime göre Harb-i Umûmî'nin muharrikleri Yahûdîlerdir.

و اصلاح مکتبه آئینه و یاقوت یزدی . بیوک مفت مجلتي هفتي
عنوانيد شهبلك بر ستوراي عسکري (۱) فرد قهری کوریو یزدی

x x x

کوریو یزدی . حرب عجمی نیجیسی (۲) عثمانی دولتی مغلوب
اولی . انقضاخی امیرزنده بر هیوی کوهیوک هاتوندن شکل آندی
سیون جیمینی بهودی یزدی . بنی اسرائیل . جیونست خلی آندی .
عرب دیارنده . فلسطینه برتهودی اوجاخی نوریدر . بو اوجاخی
عربلر اکثریتی آره سنده سوند ورماتک . معظم بر دولت شکله
صورت بیک ایچونه او دیارده کی . سوریه ده کی حرب اکثریتک ایچانه
لزم کوریدر . بولرزمی اساسا حرب عجمیک اوجاخی سنده لزمه
ایدوب اجراسنه دخی باشلاقلرته . سوریه ده اتحاد و نرفی قوماندادی
طرفنده عجمیه روا کوریهه مظالم . ظنه ایدیم که لکنونه اونونلیدی
و بیوک بو غای ده . بهودی غای سنده خلوصیه اولدینی ده آرنه
اکلاشدی . فقط بو امر ایچا مطلوب و بهی بی بول مقصدینا که
عقده فلسطینه بهودی اوجاخی تاسیسی ایتکله بو امرن آهینی
آرنیدی . یهودیلر عربلرک بو اکثریتی آره سنده ایسته کلری کی باسیت
انکشاف ایدیه جی کلری اکلا دیمر و بو کایکانه چاره لوری آناطولی

(۱) بیوک صفیله فیه اوله آکیرد اوکجه داند . بو کله ییو کلر .

(۲) خاغتیه کوره حرب عجمیک کلری بهودی .

emirleri altında -müstakil- bir Türk ordusu ihzârını ve îcâbında bu emr-i imhâda istihdâmını düşündüler. Bunu da cihâna hissettirmeksizin vücûda getirebilmek çâresine tevessül eylediler. Avrupa'da düvel-i i'tilâfiye nezdinde hafiyyen sarf-ı nüfûz edip İzmir hâdise-i ma'lûmesini ibdâ ettirdiler. Buna karşı da zâhiren -mukâbele-i meşrû'a renginde- emîn adamlarından Mustafa Kemâl Paşa'yı Anadolu'ya Sultan Vahîdeddîn Hazretleri'ni bi'l-iğfâl ümenâ [ve] vükelâsından ba'zılarını da bi'l-itmâ' -salâhiyet-i vâsi'â ile- sevke muvaffak oldular. Ve işte gördük. Bugün arzû ettikleri teşkilâtı ve istedikleri orduyu vücûda getirdiler. Fi'l-vâki' Yunânîler mağlûb edilip Anadolu'dan def' edildi. Fakat hilâfeti saltanattan tecrîd manevrasıyla devleti inkırâza sürüklediler. Buna mükâfât olarak düvel-i i'tilâfiye ile emirleri altında bulunan Mustafa Kemâl Paşa teşkilâtı arasında doğrudan doğruya şöyle böyle muvakkat olsa da bir de anlaşma akd ettirdiler.

Şimdi Siyon Yahûdileri Suriye ve Ürdün havâlisi âsâyişini ihlâl etmekle ve Arab diyârına emirleri altında bulunan Anadolu ordusunun hücûmuna fırsatlar hazırlamakla meşgûldürler.

Bu mütâla'am mübâlağaya haml edilmesin. Kudüs ile Ankara arasında mekik dokumakta olan kuryeler ile meb'ûsların ahvâl

امری آئندہ - مستقل - برنورک اردوسی اخصاری وایجانہ
 ہوا امر اتحادہ استخانتی دوشونڈیر . ہونی وہ جلاہ حس
 ایتہر مکتزیدہ و جہورہ کترہ بلیک ہارکسہ نوسل ایڈیر . آوردیادہ
 دول استلافی نژدہ حقیقا حرف نفوذ ایڈوب . - از میر . حادثہ
 معلوم سنی اجاع ایتہر دیلر . ہوکا قارشی دہ ظاہرا - مطابق
 مشر و مکتزیدہ - امیہ آوردنہ مصطفی کمال یاشای اناطولیہ
 سلطانہ و حیدالیدہ حقیرتی بالاعتقال . انا و کلاسنہ بعضیریہ
 بالاطماع - صلاحیتہ واسعہ اید - سوڈ موقعہ اولید . و ایستہ
 کورک . ہوکوبہ ارنزو ایتہر کلری تشکیلاتی و ایستہ کلری اردوہ
 و جہورہ کترہ دیلر . فی الواقعہ ہونا نیر مغلوب ایتہر یلوب اناطولیہ
 دفع ایدلری . فقط خلافتی سلطنتہ تجزیہ مانور ایدلری دولتی
 انقضاضہ سور و کلام دیلر . ہوکا مکافات اولیہ دول استلافی اید
 امری آئندہ ہوناہ مصطفی کال یاش تشکیلاتی آرد سندہ طوغیریہ
 طوغریہ . شویاد ہوید موقعہ اولیہ ردہ آکلاسنہ عقدہ ایتہر دیلر
 شمدی سیورہ یهودیاری . سورہ . و . اردوہ . ہوالیسی
 آسایشی اخلال ایتکہ و عرب دیارینہ امری آئندہ ہوناہ
 اناطولی اردو سنک لکچورہ فرصدہا طرہ لامقہ مشغولہ لہ
 ہو مطالعہ مع مبالغہ ہل ایدلری . قدس اید انقرہ
 آردہ سندہ میکک طوقومقہ اولیہ قویہ لہ اید . مبعوثک احوال

ve alâkalarını bilenler, İslâm ve Arab unsuru arasına ilkâ edilmekte olan fikrî cereyânlara ve bu uğurda sarf edile gelmekte olan milyonlara vâkıf olanlar bu hakîkati teslîm ve kabûlde tereddüt göstermezler.

Esâsen Mustafa Kemal Paşa bu def'a Ankara meclisinin küşâdında îrâd eylediği nutukta bu keyfiyeti îmâ ederek: "Kuvvetlerimizi dağıtmamak, vesâit-i mevcûdenin kısm-ı a'zamını gâyelerimizden en mühim olanlar üzerinde tek-sîf etmek teşkîlât-ı askeriyemizin i'tinâ-yı mahsûs ile tan-zîm ve i'tilâsı en mühim esâslardandır. Bugün vâsıl olduğumuz sulhün ebedî bir sulh olacağına inanmak elbette safdillik olur" demiyor mu? Fethi Bey dahi nutkunda bu cihetleri daha kuvvetli bir lisân ile te'yîd eylemiyor mu? Muâhede-i sulhiyyenin müzâkeresinde Mersin meb'ûsu Niyâzi Bey dahi: "Mu'âhedenin Suriye hudûduna âit mevâddı âmâl-i milliyemize muvâfık değildir. Ben böyle bir mu'âhedeyi kabûlde ma'zûrum" Urfa meb'ûsu Yahyâ Kemâl Bey de, Sûriye hudûdu dâhilinde kalan Türklerin ıztırâbından ve bunların tahlîsi lüzûmundan harâretle bahisler açmıyor mu? Hele İstanbul meb'ûsu Hamdullah Subhi Bey'in gözlerini kapayıp meclisin sakfına dikerek coşkunca Suriye hükûmetine hücûmları ve celseyi istimâ' etmekte bulunan Fransız mümessilinin teessüf ve teessürü ifâdemizi takviye edecek mevâddan değil midir?

Ben bu husûsâtın daha müdellel tafsîlâtını ikinci risâleye terk ettim. Burada yalnız şunu açık olarak söyleyebilirim ki senelerden beri devâm

و عداوتی بین من و اسلام و عرب عفره آنرا ستمه القا ایراد کند
 بولایه فکری جریانده بر او غور ده عرف یدیم کلمه اولاد میفرده
 واقف اولان بر حقیقی و قبولده نرود کوسه زلزل .
 اساساً معطوف کمال یاشا بودغه آنقه مجسک کت و نه
 ایدر ایدرکی نقطه بر کیفیتی ایما ایرک : [قوت منی و اغماض و سائل
 موجوده نیک قسم اعظمی غایب نرودد الکی اولانر اورنده تکلیف اینک تشکیل
 بحکمیر نیک اعتای مخصوص اید تنظیم و انحلاسی الکی هم اساس نرودد
 جو کوره و اصل اولد یغیر صلیک ایدر بر صلیک اولد یغیر اینا نوازه صاف کت
 بولور :] و بیجوری ؟ فقی بک دخی نقطه بر وجه فکری و کما قوتی بر
 اینه ناید ایاجوری ؟ معاهده صلیک نیک مذکره نرودد و بیجوری بیجوری
 بک دخی [معاهده نیک سویدر همه دینه عامه موادی آمال ملیه نرودد
 دکلمه به برید بر معاهده بی قبولده معذوریم] اورده بیجوری بی کمال
 بک و نه : سویدر همه دوی داخلده فالاد تور کتک اخطار اینده و بی نیک
 تحقیق نرودد هرانه بختر آجیجوری ؟ هله اسانول بیجوری همه به
 صلیک بک ، کوزریف قیایر به مجسک ستمه دیکرک هیوشقونجه
 سویدر حکومت لاجوری ، و جلسی استا اینده بر نوازه و نرودد
 تفسیر و تائری افاده نری تقویه ایدر جک مواد و دکلمه ؟
 به بر خصوصانک و کما سلا نضیلانی اینکی رسالو ، نیک اینم
 بر به با نکر ستمی آجیج بولورده سویدر بیجوری که ستمه نرودد

eden karışıklıklar ve bu son senelerde şâhidi olduğumuz fenâlıklar Âl-i Osmân'a ve âlem-i İslâm'a indirilmek istenilen darbeler hep Siyon cem'iyeti Yahûdîlerinin eseri olup Benî İsrâîl hükûmetini Yahûdî kanı dökmeden te'sîs ve tahkîm edebilmek içindir.

Burada geçen senelerin ba'zı esrâr ve ahvâl-i umûmiyesini şöyle bir tasvîr ve ifşâ edersem zannederim ki mes'eleyi bir derece daha tenvîr etmiş olurum.

Ma'lûmdur ki Sulrân Abdülhamîd-i Sâni'nin hal'inden sonra Osmanlı hükûmetinin idâresi tam ma'nâsıyla Siyon Yahûdî cem'iyetinin İttihâd ve Terakkî nâmındaki teşkilâtına tâbî ümerâ ve ricâl eline geçti. 1325 senesi Teşrîn-i Evvelinin hatırımda kalmayan bir gününde İttihâd ve Terakkî Selanik'te bütün meb'ûslarının iştirâkiyle mu'azzam kongresini akd eyledi. Bu umûmî ictimâ'ın hâricinde erkân ve rüesâdan mürekkebe bir hey'et ayrıca bir celse-i hafîyye tertîb edip Siyon Cem'iyetiyle ona merbût Şark Yahûdî Mason Locası'nın "Ba'demâ Türkiye nasıl idâre olunacaktır" su'âline âtîdeki dört mâddelik karâr ile cevâb verdiler.

1- Ba'demâ Türkiye'de dînin nüfûz ve kuvvetini kırmak

2- Türkiye menâbi'-i mâliye ve iktisâdiyesini kardaşlar beyinde taksîm eylemek

3- Hilâfeti saltanattan tecrîd edip za'fa uğratmak

ایده قاری شفقند و با هویت مندرج شده شاکه در لایحه خاتمه آل
عماز و عالم اسلام این چنین است: این ایده ضرب بر اقتصاد
جهیتی یهودیت است اثری اولوب . بی اسرائیلی . حکومتی یهود
قانی و کدیده تأسیس و تحلیف ایده بیلک ایچوند .

× × ×

جوراده کجه بزرگ بعه اسرار و احوال عمومی شود بیهوده
و افشا ایده شمع فقه ایست که مستلزم بر درجه و کاهن و رئیس و لورج
معلومه که سلطان عجمه تانیک خلعند عکرمه عثمانی حکومت
اداره می نام مضایقه سپرد یهودی جمعیت . اتحاد و ترقی . ناسی که
تکلیفاته تابع ارا و رجال الکجی . ۱۹۲۵ سنه نشریه اولانک
خاطرمه قالمیه بر کونفره . اتحاد و ترقی . سلاطینده بنوید شجرینک
استراکیه معظم قونفره سی عقد ایلمی . بو عجمی اجتماع خا جده
ارکانه و موساده مرکب بر هیئت آیروم بر جسته خفیه ترتیب آید
سوییه جمیع اکا مربوط شری یهودی ماصونه لورینک : [بعد مانویا
نصی اداره اوله جده ؟] سوائله آینده کی درت ماده لک قرار آید
جواب دیرید :

- ۱ - بعد مانویا ده دینک نفوذ و قوتی قیدونه .
- ۲ - نورکیا مانای مایه و اقتصادیه سی قرار شد بنیده تقسیم ایلم :
- ۳ - خلافتی سلطنته تجریم ایدوب ضعف اوغرائمه .

4- İmkân hâsıl olunca Cumhûriyet i'lân ve Âl-i Os-
mân'ı ifnâ etmek.

Bu karârın dâhil-i memlekette ahkâmının infâzı ve hâ-
riçte propagandasının idâresi Siyon Cem'iyeti me'mûr-
larına havâle edildi. Bunlar, her şeyden evvel Türk mat-
bû'atını dürlü dürlü vesâitle elde ettiler ve gâyelerine sevke
başladılar. Bu cereyâna kapılmayan birkaç vatan-perver
gazeteci tabî'atıyla muhâlefet mevki'inde kaldı. Fakat
takkîr ve himâye bulamayarak esâslı bir muhâlefet dahi
te'sîs edemedi. Ve hayli fırsatlar hebâ olup gitti. Siyon
Cem'iyeti ise fa'âliyetinde devâm ve elde ettiği matbû'ât
ile saf halkı ve orduyu iğfâle ihtimâm ederek programı-
nı istediği gibi meşrûtiyet ve hâkimiyet-i milliye nikâbı
altında tatbîk ve icrâyâ koyuldu. Osmanlı ordusundan
seciyeleri za'îf ve fakat hırsları şedîd ba'zı ümer[â] ve
zâbitânı, idâre-i mülkiyesinin şu'abât-ı muhtelifesinden
ba'zı me'mûrîn ve ricâli, şehir ve kasabalarından ba'zı
cebâbire-i müteneffizânı elde edip bir kısmını doğrudan
doğruya Şark Mason Lojisi'ne, bir kısmını da İttihâd ve
Terakkî'nin teşkilât-ı zâhiresine rabt ve mu'temedlerini
hemân makâmât-ı âliyye ve ordunun kumanda mevki'i-
ne ı'sâd edip devletin umûr-ı dâhiliye, hâriciye, mâliye,
askeriye, bahriye ve mehâkimi ile zâbitasına hâkim oldu.
Herkes de devlet ekmeğinin ancak bu ocağa, İttihâd ve
Terakkî ocağına intisâbla tedârik edilebileceği kanâ'atini
verdi. Esâsen Osmanlıların seciyesi hükûmet seciyesi

۴ - امکان حاصل آنچه جمهوریت است و آنرا در قانون اساسی
 بود که در آن داخل می‌گردد. احکامات استثنائی در اینجه بر روی
 خانه است که اداره می‌شود بهیچ وجه بر این حد و این امری . بولس
 هر شیده اول نورث مطابق در لود و سالت . الله ایتدی
 و غایه این سوره با سلاسل . بهر یام قایمینه بر قاری و طبع و
 غرض می طبعیده مخالفت موقعته قالدی فقط تقیر و عیام بود و
 اساسی بر مخالفت دینی تأسیس اید و دینی و طبعی فرجه ای که
 گیدی . سیور هیچ ایسه ضایعه دولی و الله ابتدکی و طبعی ایام حانی
 خلق و اردی اغفال اهتمام ایه رک پر و غرض ایستد می کی مشروطیت
 و حاکمیت ملیه . نقای الله تطبیح و اجرام قوبودی . غرض ایستد
 سیم ای ضعیف و فقط هر صری شید بهمه امروضا بطانی اداره
 ملک سندن شعبات مختلف سندن بهمه متحدیه و رجالی . شهر و شهر
 بهمه جباریه متفق ای الله ایدوب بر قسطنطنییه طوعیه سرفه
 خاوه بود لوتیه بر قسطنتییه . اتحاد و ترقی . ناک تشکیلات ظاهره سندن
 ربط و معتد لری که نام مقامات عالییه و اردونک فرمانده موقعت
 اقتصاد ایدوب دولتی امور داخلی . خارجی . مالی . عسکری . بحری
 و محاکمی اید ضابطه سندن حاکم اولدی . هر که ره دولتی الکلیت
 آنچه بود او جانم اتحاد و ترقی او جانم انتسابه تالیق اید و
 یکی قضاحتی و بودی . اساساً غایتی که سیم کی حکومت سیم کی

olduğundan bu ocak az bir zamân içinde tevessu' edip tahakkümünü arttırdı. Esâsen tehdîdini îkâ', evâmiri-ni infâz ettirebilmek için de kanlıdan kâtilden ayrıca bir de "fedâî" şu'besi olup birkaç şahsı da öldürtüp tedhîş kudreti gösterdi. Ve nihâyet Tûrân nefhasıyla ve bir arz-ı mev'ûd hayâliyle anâsır-ı Osmâniye arasına fitne ve nifâk ilkâ edip Arnavud kıyâmına, Arab ısyânına, Kürd iğbirârına bâ'is oldu ve birçok ma'sûm kanları döktürdü. Ahâlî-i mutî'ayı, hâssaten ahâlî-i gayr-ı müslimeyi koyun gibi sürülerle evlerinden kaldırıp öteye beriye sürüp yollarda imhâ ve mallarını yağmâ ettirdi. Hele Harb-i Umûmî senelerinde ne'ûzü billâh öyle bir herc ü merc, öyle bir kıyâmet koptu ki yer yer yangınlar, darbeler, ta'affün etmiş emvât, yetîm kalmış yavrular, ağlayanlar, hastalar, açlar ve hiçbir zamân Türkiye'ye fenâ olmak istememiş olan anâsırın felâketi...

Halbuki Osmanlı milletini teşkil eden hey'et yalnız Türk'ten ibâret değildir. Hattâ Anadolu Türk'ünün hamurunda başka anâsırın mâyeleri vardır. Bunu kimse düşünmedi. Osmanlı Türk'ünün seciyesi aranmadı. Düşünüp arayanlara dahi söz söylenilmedi. Yalnız Türk hamâset ve necâbetini okşayan ve diğer anâsırı dilgîr eden makâlelerle gazeteler sütûnlar doldurdu, destânlar, marşlar, şarkılar okunup çalınmağa başlandı. Ve'l-hâsıl umûr-ı devlet Siyon Cem'iyetine merbût İttihâd ve Terakkî ricâli eline bu sûretle geçince birkaç

اولیفته بود او جان از بر زمانه ای که توسعه ای و تحکمی آرتدیری.
 اساساً تهی بی اقبال ، او امیری نظام آرتدیر به یلک ایچوره ده
 قانیده قائده ایرود برده ، فدائی ، سببی اولوب بر قاجار شهنشاه
 اولوب توب نه هبسه خدائی کو ستردی ، و نه یات - توره ، نفوسیه
 و بر ارصه موعود خیالیه عناصر عثمانیه آره سه قسه و نفاذ الفایده
 ارناور قیامت ، عرب عصیان ، کورد انجاریه باعث اولدی ، و بر طرف
 مصر هم قانری و کدی بردی ، اهالی مطیع ، خاصه اهالی غیر
 مسلمی قوی کی سور و لرله اولنده قالدیروب اونیه بروی سوبت
 یولدرده احما و مالکی بیضا آرتدیری ، هلمه عرب عجمی سه لرده نفوذ
 بالله ، اوله بر لهج و مروج ، اوله بر قیامت قوی کی که بر بر یانغور
 خدیو ، تقصیه اینده اموات ، یتیم قاطعه یا و رور ، اغلا یاغور
 حنه ل ، آحد و هیچ بر زما نوکیلیه قاططو ایته ماسه اولاعمارک ملاک
 هالوکه عثمانی ملکی تشکیل ایده هیئت یالکز نوکرده عبارت و کلمه
 حق اناطولی نوکرکک حمیده بشه عناصرک مایه لری وارده ، یوقی کیمه
 و سونمه ، عثمانی نوکرکک جیهی آراغدی ، دوشونوب آرایانه
 دخی سور سوبه نمدی ، بالکز نوکرکک حماست و نجابتیه اوفته یا و دیگر
 عناصری دلکیر ایده مفاصله لرله غنایه سونر طولی بردی ، راستا غمر
 مارشیر ، شریف اوفونوب چالغنه باشلادی ، و الحاصل امور دولت
 سور حقیقه مربوط ، اتحاد و رفیق ، و جالی انه بر صورت کیمه ، رفیع

ay içinde yağma ile, sirkat ile, ihtikâr ile, taktîl ve tehcîr ile zengin olmak milyoner olmak imkânı da bulununca iş bütün bütün çığırından mecrâsından çıktı. Bir şekâvet devridir başladı.

Esâsen asker sınıfı, siyâsî ve idârî umûr ile iştigâl ettirilemez. Asker, halkın ihtiyâcâtını, zamânın icâbâtını görüp takdîr edemez. Böyle şeyler orduda yoktur ve olmaz. Orduda ancak kumandanın fikri hâkim, emri nâfizdir. Kumandan dahi bu fikir ve emri devletten alacağı ta'lîmât dâiresine hasra mecbûrdur. Ve'l-hâsıl asker tayyâre gibi, tahtelbahir gibi devletin bir âlet-i müdâfa'a ve tahrîbidir. İktizâ edince isti'mâl olunur.

Fakat esefle gördük. Bu son senelerde makâm-ı mu'al-lâ-yı hilâfet ve saltanata Mehmed Reşâd Hân-ı Hâmis merhûm gibi su'ûd edenlerin ifrât-ı hilmine munzam aczi ve ümenâsının ihânet-kâr irtikâbları yüzünden mehâmm-ı umûr-ı devlet bütün bütün Yahûdîlere âlet olan İttihâd ve Terakkî ümerâ ve ricâli eline geçti. Bu teşkilâtın hâricinde kalan ricâl ve me'mûrîn dahi ma'âş derdiyle bunlara râm oldu. Hele asker sınıfı, hâh-nâ-hâh orduda hâkim olan kumandanın emir ve nüfûzu altında kaldı. Ve nihâyet Yahûdîlerin bu manevrasını hiç fark etmeden asker, meslek, san'at ve teşkilâtı i'tibâriyle kendi evini kendi eliyle yıkmağa gitti, ocağını kendi eliyle söndürmeğe koyuldu. Ve bu sûretle koca Osmanlı ülkesi şu beş on sene içinde

ای ایچده بنماید ، سرفت اید ، احکام اید ، تقی و تخی اید ، نیکه ،
اولوه ، میلوز اولوه ، مکانی ده بولونجه ایسه بونه بونه چیغرنده ، بولونجه
چیغدی . بر تقاوت دوریدر باشلاوی .

اساساً عسکر صنفی ، سیاسی و اداری امور اید ، اشتغال ایندیریلر
عسکر ، خلقت اهنایاتی ، زمانک ایجاباتی کور و ب تقی ریه فر ،
جوبه شید اردوده یوقده و اولم فر ، اردوده آنجه قومانده کور
هاکم ، امری نافه در ، قومانده دخی بو عسکر امری دولته آله صنفی
منهبات دائره سنه حصره مجبور در ، واهی حل عسکر ، طیاره کی ، قوت
الهی کی دولته بر آلت مافده و تحسیدر . اقتضایه بیه پنهان اولور ،
فقط اسفله کوردک ، بوضو ک سنه لره مقام معلاای خلافت
و سلطه ، محمد رسا د خاوه فاسی مرحوم کی صعود ایندک افرط علمه
منظم عجوز و امناسنک اهانکاه ، ارتکابلی یوزنده و نام امور دولته
بتدریج بونه برمودیر ، آلت اولامه ، اتحاد و ترقی ، امر و زجالی الیه کجی .
بو تشکیلات خارجه خالامه رجال و مؤریه دخی معاسمه درونیه
مولد راح اولدی . هله عسکر صنفی ، خواهه خواهه اردوده هاکم اولامه
قومانده کور و نفوذی آلتده قالدی و نهایت برمودیرک بد
چاندراسنی هم فرده ایندده عسکر ، صنف ، و تشکیل ایجابیه
کندی آمی کندی آیلیم بیغمه ، کندی او جانخی کندی آیلیم سونه ورکه
خوبیلدی . و بوضو ک قوه عثمانی اولدکی شوبه اوله سنه ایچده

kar topu gibi eriyip gitti. Otuz milyon nüfûstan mürekkebe ve âlem-i İslâm'ın -makarr-ı hilâfet olmak i'tibârıyla- istinâd-gâhı olan bu koca imparatorluk yıkılıverdi. Kilikya'nın kapıları mesâbesinde olan Toros dağlarından Van gölüne kadar uzanan hattın cenûbunda kâin bütün vilâyetler Mondros Mütârekesi'nin imzâ olunduğu günden i'tibâren elden çıktı. Hele hilâfetin saltanattan tecrîdi Osmanlı Devleti'nin temelini esâsından yıktı. Ve câmi'a-i İslâmiye arasına fitne ve tefrika sokarak za'fa düşürdü.

İşte İttihâd ve Terakkî ve Mustafa Kemâl Paşa ve yârânının fa'âliyeti... Hakîkatte Siyon Yahûdileri hesâbına bir borsa oyunundan ibârettir.

Görüyoruz, Avrupa diplomatları bu aralık işler becermek ve birbirini aldatmak ile meşguldürler. İngiltere ve Fransa rekâbet ve ihtilâfâtı dahi hâd bir şekil ve renk almağla mühim mes'elelerin hallini te'hîr etdirmekte ve bu sûretle beşeriyet-i muhtaribe râhat yüzü görememektedir.

Zâhir-i hâl böyle olmakla berâber Avrupa diplomasisi nihâyet Türk arâzisinin son aksâmı ile şimâlî Kürdistân'ın hudûdunu ta'yîn ve tefrika, idâresi teşekkülünü tesbite muhtar kalacaktır. Bilhâssa İngiltere Türkiye'yi şekl-i hâzırı ile bırakamayacaktır. Esâsen bugün Türk mes'esi bir Yahûdî ve Rus mes'esi şekline girmiştir. Mustafa Kemâl Paşa'nın

خا - طریقی ای ریویج کیشی . او تو زیغیونه نفوسه ده مرکب ، و عالم اسلامک - مقر خلافت اولمه اعتباریه - استاذ کاهه اولو بر قیوم ایر اطوری یقیلور دی . کلیکیانک خیوری ساه سنده اولو طوری طاهرند وانه کولاقده . اوراناه خطک جنبنده کاشه بخونه ولایتی - موندورس . فنا کر سنک امضا اولندی کونده اعتبارا ادره حقیقی - همه خلافتک سلطهده تجریدی عثمانی دولتک تمنی اساسدی یقینی . و جامع اسلامیه آره سنه قتمه و تقریه صرفه و ضعفه و شوروی . ایسته . اتحاد و ترقی . و مصطفی کمال یاشانه و پارانک فصاحتی ...

حقیقتنده سیوره یهودی حسابنه بر بورس اولوننده عبارتند .

کجه ریویجند : اورویا دیلو هاتری بو آرائنه . ایشر بر پاره و بر برینی آله شمع ایل مشعل لدرله . انکاتره و خرافه رفایته و اختلافاتی دخی حاد بر شکل و رنگ آلفله هم مسند لک هلنی تأخیر ایندی بر مکره و بوضو رتبه بشریت مضطرب راحته یوزی کوره عامه کده در .

ظاهر حال ، بویله اولونه برابر ، اورویا دیلو هاتسیسی نهایت فو رک ارا خیم سنک صو رک اقبا می ایل شالی کور دستانک حد و دینی ضعیف و تقریه ، اداره سی شکل تئیه مضطرب ادره حقه . بالخاصه انکاتره تورکیایي شکل هاتری ایل بر افریه حقه . اساسا بو کویه تورک مسندک بر یهودی و روسی مسندسی شکله گیرنده . مصطفی کمال یاشانه

Anadolu'da tecebbür ve tahakkümü ve hilâfetin saltanatı tecrîdi komedyası yüzünden âlem-i İslâm'da husûlî tabîî olacak fitne ve fesâd Rusların ve Avrupa'da hâkim-i mutlak olmak sevdâsında bulunanların siyâsetine gâyet müsâîd zemînler ihzâr eylemiştir. Acaba Ruslar şimdilik İstanbul'u başkasına bırakarak Anadolu'nun mu'ayyen bir mıntikasını, Türk ekseriyeti ile muhât yerlerini zabt ve Akdeniz havasını meselâ Marmaris limanı gibi bir mahrecden teneffüs etmekle iktifâ edemezler mi? Bu husûs hakkında İngiltere ve Rusya bir i'tilâf akd eyleyemezler mi? Fransa'nın muhâlefeti hâlinde bu i'tilâfa Almanlar dahi sokulacak olursa, zannederim ki dünyânın rengi değişir. Ben bugünkü ridâ-yı muzlimin arkasından siyâset-i umûmiyenin bu merhalelere doğru gitmekte olduğunu görüyor ve daha birçok sahneler, mâcerâlara, fâcîalara şâhit olacağımızı tahmîn eyliyorum.

Ben bu bahsi bu risâlede bu kadar da açmak istemedim. Zîrâ bu bahsin şimdilik fazlaca teşrîhe tahammülü yoktur. Fakat ne yapalım ki benim de kusûrlarımdan biri başkalarının yarın söylemeğe cür'et edecekleri sözleri bir gün evvel söylemektir.

Dâhilî ve hâricî hâl bu merkezde iken tefrîki ve birbirinden tecrîdi şer'an ve siyâseten câiz olmayan hilâfet ve saltanatı i'âdeten Âl-i Osmân'da ibkâ ve îcâbât-ı asriye ve medeniye dâiresinde tecdîd ve ihyâ eylemek ve Siyon

آناطولییه تجردی و فکری و خلافتک سلطنته تجردی فواید یاسی
 میوزنه عالم اسلامه حصول طبیعی اوله جه فتنه و فساد و رولک
 و آذربایده و هاکم مطلقه و اوله سوراسنده بونلرک سیاست
 غایت مایه ریندر احضار ایلمه و عجباً روسیه و شمشیر
 استانبول بشفه برادره آناطولیک معیه بر منطفه فنی و فزیک
 اکثریتی اید محاط پر رنج خط و آله و کز هواسنی مثلا و مروری و بیف
 کی بر موجوده نفس اینکله اکتفا اید و مروری ؟ بر بعضی حقه
 انگیزه و روسیه بر اختلاف عفه اید و مروری ؟ فرانسه و انگلیز
 بر اختلاف آلمان و روسیه و روسیه و روسیه ... طره ایدیم که
 و نیانک زکی دیکشید . به بر کونکلی و دی فطامک آرد سنده
 سیاست عمومی وک بر مرحله طوره و کینه و اوله بیف کور میور
 و دهها بر هیوه صوره و عاجزانه و فاجده و شاهده و فتنه و فتنه و فتنه
 به بوجئی بورسالمده بوقه و ده آجمده اید و مردم و زیاده و بیکی
 شدیلک فضا و فتنه و فتنه و فتنه . فقط نه بیایم که نیم ده ظهور
 بری و بشفه لرینک بارینه سویمکه جرأت اید و جلال و بزرگی و کور و کور و کور

✕✕✕

داده و خارجی های و مرکزده انکه و نظری و بر برنده تجردی و شعاع
 و سیاست و جابر اولیاده خلافت و سلطنتی اعاده آل عثمانده ابغا
 و ایحانات محرم و مدینه و دایره سنده تجردی و احیا ایلک و سیویه

Yahûdileri ile onlara merbût teşkilâtın muhâcemâtından kurtarmak ne gibi tedâbîr ittihâzına menûttur? Bu cihetleri teemmül dîn ve devleti sevenlere farîzadır. Bu husûs hakkında benim mütâla'am îcâb-ı hâl kısa, kat'î ve alâkadârları îkâza münhasır kalacaktır. Binâen aleyh herkes mevki'ine göre hissesine isâbet edeni anlayıp alsın ve îcâba baksın.

Gördük, gayr-ı şu'ûrî hareketlerin netîcesi elîm ve fecî' oldu. Sultân Mehmed Vahîdüddîn Hazretleri iş adamlarını bulup intihâb edemedi. Dâmâd Ferîd Paşa gibi memleketin ve ahvâlin câhili olan zevâta emniyet ve i'timâd etti. Şekl-i hükûmet i'tibârıyla biraz şahsî ihtirâsâta ve arzû-yı mutlakıyete saptı. Azîm fırsatlar, dâhilî ve hâricî muzâheretler idâre edilemeyerek hebâ olup gitti. Ve bugünkü vaziyete düştük. Ve bu yüzden birçok zevât iğtirâba muztar kaldı. Bugün yalnız Yunanistan'da on-on beş bin dîn ve devlete sâdık Çerkes olmak üzere yüz küsûr bin Osmanlı mültecîsi var. Mısır'da, Sûriye'de, Hicâz'da, Irak'ta ve Avrupa'nın muhtelif şehir ve kasabalarında dahi bu mikdârın muzâ'afı vatandaşlarımız var. Bunları kimler düşünecek? Musâlaha ahkâmına tevfiқан Makedonya'dan dört yüz bin İslâm ihrâc edilecek. Malı ve mülkü alınıp Türkiye'ye eli boş olarak sevk olunacak. Bunlara kim bakacak? Bizde muhâcirlerin uğradıkları felâketlere şâhid olmayan var mıdır? Bunlara mukâbil dahi Türkiye'den gayr-ı Müslim erbâb-ı

بودید و ایند آنره سربط شکیدنک و باجهانده قورنارموز کبی
تدایید اتخارینه منوطه ؟ بو جهنری تأمل دیمه و دولتی سوده نره
فریمه ده . بو خصوص حقیقه نج مطالعهم . ایجاب حاله خبیه قطعی
و علاقه داراری ایضا طه شهر فاله جقد . بنا و عید انحرکی موقوفه کوره .
همه سینه اصابت ایلی آکلا یوب آسوده و . ایجاب . باخونه .

کور وک غیر شعوری حرکتی و نتیجه سی الیم و جمیع کوردی . سلطان
محمد و حیدر الله به حفاری ایسه اولدی بولوب انتخاب ایله بدی . و اطرافیه
یا شاکی ملکین و احوالات جاهلی اولاده ذوات امنیت و اعتماد ایلی .
شکل حاکمیت اعتباریم ده برآز شخصی احداثه و ارزوی مطلقه

صایدی . عظیم و صند ، داخلی و خارجی مظاهر کور اداره ایدیلدی
لها اولوب کندی و بوگونگی وضعیه و سیدک . و بویونده بر چوچه
ذوات اغتریه مظهر قالدی . بوکوره یا کور یونانستانده دود و دیمه
بیگ دیمه و دوله صادره هر کس اوطعه اوزره توره کور بیگ عثمانی
ملتیجی وار . هرده ، سوریه ده ، عجماره ، عجماده و آوروپا ملک
مختلف شهر و قصبه ریزه دخی بومقدارک مضاعفی و طئه اشکوزار .

بونره کید و سونجه ک ؟ مضامیه حکامیه توفیقاً ماکید و نیاده و رسته چوخه
بیگ اسلام افواج ایدیلدی ، عالی و ملکی التوب تور کیمه الی بوسه اولدی
سوده اولدی . بونره کیم باقیه ؟ بزه و جهر مرک اوغارداری خلاکوره
شاهد اولیاده و ارسیده ؟ بونره مقابل دخی تور کیمه غیر مسلم ارباب

ticâret ve sanâyi' gidecek. Gidecek ama bunların yerlerini kim tutacak? Hânedân-ı Âl-i Osmân –kadın erkek-tehlikeye ma'rûz, bunları kim muhâfaza edecek? Acabâ muhâlefet arasında bu cihetlere cevâb verebilecek salâhiyet-i tâmmeyi hâiz esâslı bir teşkilât var mıdır?

Saltanat ve hilâfeti câmi' hükûmet-i Osmâniye'nin el'ân hükümdâr-ı meşrû'u olduğu ve hilâfetin saltanattan tecrîdi teklifine karşı meydân-ı mücâhedeye atıldığını Mekke'de neşr buyurdıkları o beyânnâme ile i'lân eden ve şimdi Sen Remo'da ma'lûm zevât ile ihtiyâr-ı ikâmet etmekte bulunan Sultân Mehmed Vahîdüddîn Hazretleri bu ahvâl ve ehvâle karşı ümenâsıyla berâber ne düşünebildiler ve ne gibi tedbîr aldılar?

Ben şöyle düşünürüm. Osmanlıların pâdişâhı ve İslâm-
ların halîfesi –bugün her kim ise- bizzât veyâ hânedânın-
dan elyak olan bir şehzâdeyi meydâna atmalı. Cins ve mez-
hep tefrîk etmeksizin hâricde ve dâhilde muntazır-ı necât
Osmanlıları ve mes'elenin bir Yahûdî manevrası olduğuna
henüz muttali' olamamış Anadolu ordusunda mühim bir
yekûn teşkil eden millette sâdık, dînine kavî ümerâ ve
zâbitânı bir noktaya cem' ve Yahûdîlerin kuvvetine ve ha-
rekâtına karşı durabilecek bir teşkilâta rabt etmesi iktizâ-yı
hâldendir. Bu husûsta atâlet, meskenet, hisset gösterenle-
rin cümlesi mevki'lerine göre mes'ûl edilmelidirler. İnsân-
nın büyüklüğü musîbet gününde belli olur.

تجارت و صنایع کبیره جنگ، کبیره جنگ اما، بونوک بر اینجایم طوطی جدی؟
 خانه‌ای که ای عثمیه - خادیمه ارکاک - نهنگ به معروضه بونوی کیج می‌نظرد
 اید جنگ؟ عجب مخالفت آرد سنده بوجی خله جوابه ویره بید جنگ خلاصه
 نامه‌ی حاکم اساسی بر تشکیلات دارمیه؟

سلطنت و خلافتی جامع حکومت عثمانیه که الیه حکم‌آر مشروطی
 اولی‌ین و خلافتک سلطنته تجربه‌ی تکلیف قارشی می‌باشد مجاهده به
 تقدیمت، مگر ده نشر بیورد و فکری بیانشام اید اعلام اید، و شدی
 سده رومو... ده معلوم و دوات اید اختیار اقامت یافته بولان سلطنت
 محمد وحید اید به جعفری بر احوال و احوال قارشی اساسیله برابر و دوشو
 بیدید و نه‌کی تدبیر الید؟

به استویم و دوشونوم: عثمانی‌لرک یادشاهی و اسلام‌لرک خلیفه‌ی
 - بویکون هر کیج اید - بالذات و یا خانه‌اندنه البی اولایه بر شمشادیه
 میدان آتلی، جنسی و مذ‌هلب نفیس، ایتمسزیه خارجه و داخله و نظار
 بخت عثمانی‌لری، و مسئله‌ک بر یهودی مانور اسی اولدیفه هنوز مطلع
 اولدیمه اما طوی اردو سنده مهم بر یکونه تشکیل اید، «ملت صاوری»
 دینه قوی امر و ضابطی بر نقطه بر جمع و یهودی‌لر خوشه و مرکبات
 قارشی طور بید جنگ بر، تشکیلات، برطانیسی اقتضای حاله‌ده،
 بو خصوصه عطا، مسکن، خست کوسه‌لرک جدی موفقدریه
 کوره مسئول اید ملیه لر، اساساً ک بویکونکی مصیبت کوننده بلای اولور

Ta'bir-i diğlerle: Musîbet gününün büyüklüğü insânın büyüklüğünü gösterir. Çok vâki'dir, yüz binlerce orduların göremediği işleri tek bir adamın azim ve tedbîri görmüştür.

Tafsîli mahremiyetine, dâiresine âid teşkîlât ile sûret-i icrâyı bir tarafa bırakarak kuvvetle ümîd ederim ki Hazret-i Padişâh Sultan Mehmed Vahîdüddîn Hazretleri veyâ hânedân-ı Âl-i Osmân'dan azimkâr bir şehzâde, hattâ bir kadın bir sultan, Allâh'ına güvenip tevekkül ederek felâketin bu azîm vahâmetlerine karşı meydâna atılır. Bu âlî da'veti kabûl ederek esâslı bir teşkîlâtta baş olarak görünür. Ve bütün bürün yıkılmak üzere bulunan binâ-yı saltanat ve hilâfeti yeniden te'sîs ve ihyâyâ muvaffak olur.

Son söz:

Bu icâbı idrâk ile icâbet etmeyen alâkadârlara veyl...
Âl-i Osmân'a veyl... Devlet ve millete veyl.

Temme

Mevlânzâde Rıf'at

Fiâtı: Elli ley

Umûmî ricâ: İkinci risâlenin tab'ını te'mîn için işbu risâle bedelinin tarafıma îsâli ricâ olunur.

Adres: Köstence'de Bulvarud otelinde Mevlan-zâde Rıf'at Bey.

تغیر دیگر : محبت کو نیک بیگانهی انسانیت بیگانهی کوسند .
 خنود و افتد . یونیکلو جاردولک کوره بیک ایشری نیک بر آدم
 خرم و تیریری کور مستد .

تفصیلی بحریته . دائره سینه عائد . تشکیلات اید و حور ساجده
 بر طرف بر اقدرد . قوتد امید ایم رخ که حضرت یار شاه . سلطان محمد
 و حیدر الدین حضرتی او یا خاندانه آل عثمانده عزیمکار بر شهرزاده
 حق بر قاریه . بر . سلطان . الله کوره نوب توکل ایدک . خدا کشت
 بو عظیم و خاستکریه قاری میانه آیدو . بو عظمی و عظمی قبول ایدک
 اساسی بر تشکیلات . ه پاسه اولورده کورینور . و بتوبه بتوبه
 بیقلمه اوزره پشای سلطنت و خلاقیت یکیدنه ناسی و احباب
 موخن اولور . صون سون :

بو ایجابی . ادراک اید . اجابت . ایتیمه علامه دارکره ویل .
 آل عثمان ویل . دولت و ملت ویل . مولا نه زاده
 م .

محمود رضا : فیاتق الی لری

ایکینچ رسالت طبعی نمیه ایچره . بتو رساله بدین طرف ایدالی رجا اولور .
 آدمی : که سنجیده بدولامد ایتیمه مولا نه زاده فیض یل

Merlan Gade Rifaaat Bay
 Hotel Bulvard
 Constantza
 Romania

Sadeleştirilmiş metin

**Osmanlı Devleti ve Siyonistler:
Türkiye'yi Yıkan Yahudiler**

Osmanlı Devleti'nin iç ve dış yönetimini asırlardan beri yaralayan karışıklıkların bazan aşırı ve tahammül edilmez devreleri görülmüştür. Özetle bu son 14 yıllık askerî tahakküm, devleti bütün bütün yıkıma sürüklemiştir. Tabiidir ki, bu karışıklıkları çıkaranlar ve bundan fayda görenleri vardır. Acaba bunlar kimlerdir?

İşte bir soru ki, buna yeterli ve derman olabilecek cevap verebilecek olursam hastalığı aslından teşhis etmiş ve tedavi sebeplerini kolaylaştırmış olurum.

Evet, Osmanlı Devleti'nin iç ve dış yönetiminde görünen karışıklıklar bazan yıkıcı buhranlara kadar varmıştır. Fakat aynı zamanda yüce hilafet ve saltanat makamında bulunanların cesaret ve kahramanlığı, yöneticilerin kesin icraatı bu buhranları yatıştırıp gidermiş, memleket ve devlet fitne ve fesat ehlinin ellerinden kurtarılmıştır.

Bu olayların en mühimlerinden biri, Çelebi Mehmed devrinde meydana gelen Şeyh Bedreddin kıyamıdır. Zira bu kıyamın hedefi İslam dinini değiştirmeye, Osmanlı saltanatını imhaya ve Benî İsrâîl hükümetini diriltmeye yönelikti. Bu kıyamda getirilmek

[2] istenilen dinî ve idarî yapı yolunda sarf olunan azamî gayretlerle bugün aynı maksat için sarf olunagelmekte olan mesai mukayese ve muhakeme edilince bazı isimler önünde zaruri olarak durmaya ve bu olayı derinleştirmeye ve tahlile lüzum görülür.

Bu olaya, Şeyh Bedreddin kıyamına yüzeyden bakılınca ortada başkaldırmış olarak bir şeyh görülür. Şeyhin vasıfları hakkında dahi hasıl olacak izlenim şudur: Şeyh kâdiasker (kazasker) imiş. Padişahından hatırı kırılmış, halkın saygısını -ilim ve fazilet itibariyle- kazanmış, kurduğu tarikata girenlerin adedi çoğalınca bunlara dayanarak ayaklanmış.

Halbuki meseleye derin bir nazarla bakınca görülür ki, Şeyhi idare edenler, dine karşı ayaklananlar ile sultana karşı ayaklanmaya sevk eyleyenler Hotolak (Torlak) Kemâlî ve Avram Sosa namındaki Yahudilerdir. Bunlar Şeyhin kurduğu tarikatı tertip, icra programını tanzim ve para kuvvetiyle tarikat dairesine dahil eyledikleri reislerle çeteler teşkil ettirerek yüz binlerce asi ile Anadolu'nun batı vilayetlerini ve Rumeli'yi birkaç sene al kanlar ve ateşler içinde bırakıp insanların mallarını yağma ve üzerlerine sevk olunan kuvvetleri dahi iki defa peri-

şan eylemişler ise de, nihayet Şeyhin kurduğu tarikatın adi bir komünistlik olduğu, tahrikçi ve yürütücülerinin

[3] dahi Yahudi bulunduğu anlaşılmış, üzerlerine Şehzâde Murad (II. Murad) gönderilerek Şeyhin ve onları sevk eden Yahudilerin gerekli cezaları verilerek devlet ve memleket kurtarılmıştır.

Ankara ve civarında senelerce hüküm süren “Ahiler”in dahi Yahudiler tarafından kurulmuş bir makineden başka bir şey olmadığını tarih açıkça göstermiyor mu?

Sultan II. Selim devrinde Yasef Nassi’nin ve Harem-i Hümayûn’da Nûrbânû Halîme ismini alan kızkardeşi Rebeka’nın Yahudiler hesabına çevirdikleri roller, kazandıkları milyonlar ve Filistin topraklarında edindikleri mülkler kitaplarda ayrıntısıyla anlatılmıyor mu?

Sultan III. Selim olaylarında ve Sultan IV. Mustafa’nın o kanlı günlerinde ve Sultan II. Mahmud zamanında yeniçerilerin o ayaklanması gününde ve müteakiben Sultan Abdülmecid devrinde gözdelerden Nâlân-dil vasıtasıyla Yahudi Cilyon ile Salomon Baruh Barnatan’ın oynadıkları roller okunup incelenince hayretler içinde kalınmıyor mu?

Sultan Abdülaziz ve V. Murad Hanların devirlerini ve birbirini takip eden tahttan indirilmelerinin esrar ve gerekçelerini tahlile çalışanlar, bu olaylarda dahi Yahudi parmağını Nesim Zedler ile Mişon ve Haronaçi’nin ve elde ettikleri Bezm-i Âlem Vâlide Sultan ile “Viyana

Güzeli” denmekle şöhret kazanan Elis’in oynadıkları şeytanca rollere

[4] şüphesiz vâkıf olmuşlardır.

Sultan II. Abdülhamîd devrini yaşıyanlar, Filistin’in özerkliği için Padişahın yakınlarından Ârif Bey’le Kati-bi Hasîb Efendi’nin delaletleri ile 17 Eylül 1315 (29 Eylül 1899) senesinde Çinili Köşkü’nde huzûr-ı hümayûna kadar çıkarılıp açıktan açığa Padişaha rüşvet teklifi cüretinde bulunan Yahudileri adıyla sanıyla hatırlarlar. Ve aynı şahsiyetlerin, aynı Sultan ve Halifenin tahttan indirilmesini tebliğle görevlendirilmesindeki hükmünü dahi ararlar.

İşte saydığımız bu olayların harekete geçirici sırlarına bakınca hürriyet, adalet, müsavat (eşitlik) yalancı nağmesiyle Selanik’te kurulup memleketi yıkmaya, Osmanlı unsurları arasına birbirine saldıracak derecede fitne ve fesat sokulmasına memur edilen “İttihâd ve Terakkî” nâmındaki komitenin Meşrûti yönetime değil, Yahudilerin emellerine hizmet ettiğinde şüphe kalır mı?

Yahudilerin gizli elleri tarafından seçilen ve tayin edilip Ankara’ya milletvekili sıfatıyla gönderilen nüfuzlu üyelere dikkat edelim; onlar 14 seneden beri elde edilip gözde bulunan şahıslar değil midir?

İşte bunlar Siyon Yahudilerinin takip etmekte oldukları gayeyi kolaylaştırmak için saltanat ve hilafeti birleştiren 600 senelik Osmanlı İmparatorluğunu –asrın medenî gereklerine göre değiştirmek

[5] ve ıslah etmek mümkün iken- yıkıp yerine Büyük Millet Meclisi Hükümeti unvanıyla şimdilik bir Askeri Şûrâ¹ kurduklarını görmüyor muyuz?

Görüyoruz. Birinci Dünya Savaşı sonunda² Osmanlı Devleti mağlup oldu. Enkazı üzerinde birçok küçük hükümetler kuruldu. Siyon cemiyeti Yahudileri dahi Benî İsrâil hükümetinin temelini attı. Arap diyarında, Filistin'de bir Yahudi ocağı kurdular. Bu ocağı Arapların çoğunluğu arasında söndürmemek, muazzam bir devlet şekline sokabilmek için Avrupa'daki, Suriye'deki Arap çoğunluğunun imhasına lüzum gördüler. Bu lüzumu esasen Birinci Dünya Savaşı'nın o kanlı senelerinde hissedip icrasına dahi

başlamışlardı. Suriye'de İttihâd ve Terakkî kumandanları tarafından Araplara reva görülen zulümler zannedirim ki henüz unutulmadı. Ve bunun bu gayeden, Yahudi gayesinden doğmuş olduğu da artık anlaşıldı.

Fakat bu imha emri istenilen dereceyi bulamaksızın Mondros Mütarekesi imzalandı ve Filistin'de Yahudi ocağı kurulmakla bu emrin önemi arttı. Yahudiler Arapların bu çoğunluğu arasında istedikleri gibi yaşayıp gelişemeyeceklerini anladılar. Ve buna yegâne çare olarak Anadolu'da

[6] emirleri altında –bağımsız- bir Türk ordusu hazırlanmasını ve gerektiğinde bu imha işinde istihdamını düşündüler. Bunu da dünyaya hissettirmeksizin

¹ Mebus sıfatıyla tayin olunan 212 zattan 185'i askerdir.

² Kanaatime göre Birinci Dünya Savaşı'nı çıkaranlar Yahudilerdir.

vücuda getirebilmek çaresine başvurdular. Avrupa'da İtilaf devletleri nezdinde gizlice nüfuz sarf edip malum İzmir hadisesini (Yunanların İzmir'e asker çıkarmasını) tertitlediler. Buna karşı da görünüşte -meşru mukabele renginde- emin adamlarından Mustafa Kemal Paşa'yı Anadolu'ya Sultan Vahdettin Hazretleri'ni iğfal ederek emin kişiler [ve] bakanlarından bazılarını da tamah ettirerek -geniş yetkiyle- sevke muvaffak oldular. Ve işte gördük. Bugün arzu ettikleri teşkilatı ve istedikleri orduyu vücuda getirdiler. Gerçekten de Yunanlılar mağlup edilip Anadolu'dan kovuldu. Fakat hilafeti saltanattan ayırma manevrasıyla devleti çöküntüye sürüklediler. Buna ödül olarak İtilaf devletleri ile emirleri altında bulunan Mustafa Kemal Paşa teşkilatı arasında doğrudan doğruya şöyle böyle geçici olsa da bir de anlaşma akd ettirdiler.

Şimdi Siyon Yahudileri Suriye ve Ürdün çevresi asayişini ihlâl etmekle ve Arap diyarına emirleri altında bulunan Anadolu ordusunun hücumuna fırsatlar hazırlamakla meşguldürler.

Bu düşüncem mübalağa şeklinde değerlendirilmesin. Kudüs ile Ankara arasında mekik dokumakta olan kuryeler ile milletvekillerinin durumları

[7] ve ilgilerini bilenler, İslâm ve Arap unsuru arasına sokulmakta olan fikrî cereyanlara ve bu uğurda sarf edilegelmekte olan milyonlara vakıf olanlar bu hakikati teslim ve kabulde tereddüt göstermezler.

Esasen Mustafa Kemal Paşa bu defa Ankara meclisinin açılışında verdiği nutukta bu keyfiyeti ima ederek

“Kuvvetlerimizi dağıtmamak, mevcut vasıtaların büyük kısmını gayelerimizden en mühim olanlar üzerinde yoğunlaştırmak askerî teşkilâtımızın özel itinasıyla düzenlenip yükseltilmesi en mühim esaslardandır. Bugün ulaştığımız barışın ebedî bir barış olacağına inanmak elbette safdillik olur” demiyor mu? Fethi Bey dahi nutkunda bu cihetleri daha kuvvetli bir dille teyid etmiyor mu? Barış Antlaşmasının müzakeresinde Mersin milletvekili Niyazi Bey dahi: “Antlaşmanın Suriye sınırına ait maddeleri millî emellerimize uygun değildir. Ben böyle bir antlaşmayı kabulde mazûrum”; Urfa mebusu Yahya Kemâl (Beyatlı) Bey de Suriye sınırı dahilinde kalan Türklerin ıstırabından ve bunların kurtulması gereğinden hararetle bahisler açmıyor mu? Hele İstanbul mebusu Hamdullah Subhi (Tanrıöver) Bey’in gözlerini kapayıp meclisin tavanına dikerek coşkunca Suriye hükümetine hücumları ve oturumu işitmekte bulunan Fransız temsilcisinin teessüf ve üzüntüsü ifademizi destekleyecek maddelerden değil midir?

Ben bu hususların daha delillendirilmiş ayrıntılarını (bundan sonra yayınlayacağım) ikinci risaleye bıraktım. Burada yalnız şunu açık olarak söyleyebilirim ki, senelerden beri devam

[8] eden karışıklıklar ve bu son senelerde şahidi olduğumuz fenalıklar Osmanlı hanedanına ve İslam âle-

mine indirilmek istenilen darbeler hep Siyon cemiyeti Yahudilerinin eseri olup Beni İsrail hükümetini Yahudi kanı dökmeden kurmak ve sağlamlaştırmak içindir.

Burada geçen senelerin bazı genel esrar ve ahvalini şöyle bir tasvir ve ifşa edersem zannederim ki meseleyi bir derece daha aydınlatmış olurum.

Malûmdur ki, Sultan II. Abdülhamid'in tahttan indirilmesinden sonra Osmanlı hükümetinin idaresi tam manasıyla Siyon Yahudi cemiyetinin İttihâd ve Terakkî nâmındaki teşkilâtına tâbi devlet adamlarının eline geçti. 1325 (1909) senesi Ekim'inin hatırımda kalmayan bir gününde İttihâd ve Terakkî, Selanik'te bütün mebuslarının katılımıyla muazzam kongresini yaptı. Bu genel toplantının dışında ileri gelenler ve reislerden oluşan bir heyet ayrıca bir gizli oturum tertip edip Siyon Cemiyetiyle ona bağlı Doğu Yahudi Mason Locası'nın "Bundan sonra Türkiye nasıl idare olunacaktır?" sorusuna aşağıdaki 4 maddelik kararla cevap verdiler:

1- Bundan sonra Türkiye'de dinin nüfuz ve kuvvetini kırmak,

2- Türkiye malî ve iktisadî kaynaklarını kardeşler arasında bölüşmek,

3- Hilâfeti saltanattan ayırıp zaafa uğratmak,

[9] 4- İmkân bulunca Cumhuriyet ilân edip Osmanlı hanedanını ortadan kaldırmak.

Bu kararın ülke içinde hükümlerinin yerine getirilmesi ve dışarıda propagandasının yönetilmesi Siyon

Cemiyeti memurlarına havale edildi. Bunlar, her şeyden evvel Türk basınını türlü türlü vasıtalarla elde ettiler ve gayelerine doğru yönlendirmeye başladılar. Bu cereyana kapılmayan birkaç varanperver gazeteci tabiatıyla muhalefet konumunda kaldı. Fakat takdir ve himaye bulamayarak esaslı bir muhalefet dahi kuramadı. Ve hayli fırsatlar heba olup gitti. Siyon Cemiyeti ise faaliyetinde devam ve ele geçirdiği basınla saf halkı ve orduyu iğfâle özen göstererek programını istediği gibi meşrûtiyet ve millî hâkimiyet perdesi altında tatbik ve icraya koyuldu. Osmanlı ordusundan karakterleri zayıf ve fakat hırsları şiddetli bazı komutan ve subayları, mülkî idarenin çeşitli şubelerinden bazı memurlar ve önde gelenleri, şehir ve kasabalarından bazı nüfuzlu zorbaları elde edip bir kısmını doğrudan doğruya Doğu Mason Locası'na, bir kısmını da İttihâd ve Terakkî'nin görünür teşkilatına bağladılar, güvendiklerini hemen yüksek makamlara ve ordunun komutan konumuna yükseltip devletin içişleri, dışişleri, maliye, askeriye, denizcilik ve mahkemeler ile subaylarına hakim oldu. Herkese de devlet ekmeğinin ancak bu ocağa, İttihâd ve Terakki ocağına girerek tedarik edilebileceği kanaatini verdi. Esasen Osmanlıların karakteri hükümet karakteri

[10] olduğundan bu ocak az bir zaman içinde yayılıp tahakkümünü arttırdı. Esasen tehdidini yerine getirmek, emirlerini infaz ettirebilmek için de kanlıdan, katilden ayrıca bir de "fedai" şubesi olup birkaç şahsı

da öldürtüp tedhiş kudreti gösterdi. Ve nihayet Turan nefhasıyla ve bir “arz-ı mev’ûd” (vaat edilmiş toprak) hayaliyle Osmanlı unsurları arasına fitne ve nifak sokup Arnavut ayaklanmasına, Arap isyanına, Kürt kırgınlığına sebep oldu ve birçok masum kanları döktürdü. İta-atkâr ahaliyi, özellikle gayrimüslim ahaliyi koyun gibi sürülerle evlerinden kaldırıp öteye beriye sürüp yollar-da imha ve mallarını yağma ettirdi. Hele Birinci Dünya Savaşı yıllarında ne’ûzü billâh (Allah korusun) öyle bir karışıklık, öyle bir kıyamet koptu ki, yer yer yangınlar, darbeler, kokuşmuş ölüler, yetim kalmış yavrular, ağlayanlar, hastalar, açlar ve hiçbir zaman Türkiye’ye fena olmak istememiş olan etnik unsurların felaketi...

Halbuki Osmanlı milletini teşkil eden heyet yalnız Türk’ten ibaret değildir. Hatta Anadolu Türk’ünün hamurunda başka milletlerin mayaları vardır. Bunu kimse düşünmedi. Osmanlı Türk’ünün karakteri aranmadı. Düşünüp arayanlara dahi söz söylenilmedi. Yalnız Türk hamaset ve asaletini okşayan ve diğer etnik unsurları kırgınlığa sevk eden makalelerle gazeteler sütunlar doldurdu, destanlar, marşlar, şarkılar okunup çalınmaya başlandı. Velhasıl devlet işleri Siyon Cemiyetine bağlı İttihâd ve Terakkî yöneticilerinin eline bu suretle geçince birkaç

[11] ay içinde yağmayla, hırsızlıkla, ihtikârla, öldürme ve sürgünle zengin olmak, milyoner olmak imkânı da bulununca iş bütün bütün çığırından, mecrasından

çıktı. Bir eşkıyalık devridir başladı.

Esasen asker sınıfı, siyasî ve idarî işlerle uğraştırılmaz. Asker, halkın ihtiyaçlarını, zamanın gereklerini görüp takdir edemez. Böyle şeyler orduda yoktur ve olamaz. Orduda ancak kumandanın fikri hakimdir, emri geçer. Kumandan dahi bu fikir ve emri devletten alacağı talimat dairesine hasretmeye mecburdur. Velhasıl asker uçak gibi, denizaltı gibi devletin bir savunma ve tahrip aletidir. Gerektiğinde kullanılır.

Fakat esefle gördük. Bu son senelerde yüce Hilafet ve Saltanat makamına V. Mehmed Reşâd Hân merhûm gibi yükselenlerin aşırı yumuşaklığına ilaveten aczi ve güvendiklerinin ihânetkâr kötülükleri yüzünden devletin önemli işleri bütün bütün Yahudilere alet olan İttihâd ve Terakkî komutan ve yöneticilerinin eline geçti. Bu teşkilatın dışında kalan yönetici ve memurlar dahi maaş derdiyle bunlara ram oldu. Hele asker sınıfı, ister istemez orduda hakim olan kumandanın emir ve nüfuzu altında kaldı. Ve nihayet Yahudilerin bu manevrasını hiç fark etmeden asker, meslek, sanat ve teşkilatı itibariyle kendi evini kendi eliyle yıkmaya gitti, ocağını kendi eliyle söndürmeğe koyuldu. Ve bu suretle koca Osmanlı ülkesi şu 5-10 sene içinde

[12] kar topu gibi eriyip gitti. 30 milyon nüfustan oluşan ve İslam âleminin -Hilafetin merkezi olmak itibariyle- dayanağı olan bu koca imparatorluk yıkılıverdi. Kilikya'nın kapıları mesabesinde olan Toros dağların-

dan Van gölüne kadar uzanan hattın güneyinde bulunan bütün vilayetler Mondros Mütarekesinin imza olduğu günden itibaren elden çıktı. Hele hilâfetin saltanattan ayrılması Osmanlı Devleti'nin temelini esassından yıktı. Ve İslam camiası arasına fitne ve tefrika sokarak zaafa düşürdü.

İşte İttihâd ve Terakkî ve Mustafa Kemal Paşa ve yârânının faaliyeti... Hakikatte Siyon Yahudileri hesabına bir borsa oyunundan ibarettir.

Görüyoruz, Avrupa diplomatları bu aralık işler becermek ve birbirini aldatmakla meşguldürler. İngiltere ve Fransa rekabet ve ihtilafları dahi aşırı bir şekil ve renk almakla önemli meselelerin hallini erteletmekte ve bu suretle ıstırap çeken insanlık rahat yüzü görememektedir.

Durum dışarıdan böyle olmakla beraber Avrupa diplomasisi nihayet Türk arazisinin son parçaları ile kuzey Kürdistan'ın sınırlarını belirleme ve ayırmaya, idaresi teşekkülünü tespite mecbur kalacaktır. Özellikle İngiltere, Türkiye'yi mevcut şekliyle bırakamayacaktır. Esasen bugün Türk meselesi bir Yahudi ve Rus meselesi şekline girmiştir. Mustafa Kemal Paşa'nın

[13] Anadolu'da zorbalık ve tahakkümü ve hilafetin saltanattan ayrılması komedyası yüzünden İslam âleminde ortaya çıkması tabii olacak fitne ve fesat Rusların ve Avrupa'da mutlak hakim olmak sevdasında bulunanların siyasetine gayet müsait zeminler hazırlamıştır. Acaba Ruslar şimdilik İstanbul'u başkasına bırakarak

Anadolu'nun muayyen bir bölgesini, Türk çoğunluğuy-
la çevrili yerlerini zapt ve Akdeniz havasını, mesela Mar-
maris limanı gibi bir çıkış noktasından teneffüs etmekle
yetinemezler mi? Bu husus hakkında İngiltere ve Rusya
bir uzlaşma anlaşması akd eyleyemezler mi? Fransa'nın
muhalefeti halinde bu uzlaşmaya Almanlar dahi soku-
lacak olursa zannederim ki dünyanın rengi değişir. Ben
bugünkü karanlık örtünün arkasından dünya siyaseti-
nin bu merhalelere doğru gitmekte olduğunu görüyor
ve daha birçok sahnelere, maceralara, facialara şahit
olacağımızı tahmin eyliyorum.

Ben bu bahsi bu risalede bu kadar da açmak istemez-
dim. Zira bu bahsin şimdilik fazlaca açılmaya taham-
mülü yoktur. Fakat ne yapalım ki, benim de kusurlarım-
dan biri, başkalarının yarın söylemeğe cüret edecekleri
sözleri bir gün önce söylemektir.

İç ve dış durum bu merkezdeyken ikiye bölünüp bir-
birinden ayrılması şeriat ve siyaset icabı caiz olmayan
hilâfet ve saltanatı asıl sahibine iade ederek Osmanlı
hanedanında kalması* ve çağın ve medeniyetin gerekle-
ri dairesinde yenileyip diriltmek ve Siyon

[14] Yahudileri ile onlara bağlı teşkilatın hücumla-
rından kurtarmak ne gibi tedbirler alınmasına bağlıdır?
Bu cihetleri düşünmek din ve devleti sevenlere farîza-
dır. Bu husus hakkında benim değerlendirmem, durum
gereği kısa, kesin ve ilgilileri uyarmaya münhasır kala-

* Risalenin yazıldığı tarihte Saltanat kaldırılmış ama henüz Hilafet lağvedilmemiştir(DT).

caktır. Dolayısıyla herkes konumuna göre hissesine isabet edeni anlayıp alsın ve gereğine baksın.

Gördük, bilinçsiz hareketlerin sonucu acı ve feci oldu. Sultan Mehmed Vahdettin Hazretleri iş yapacak adamları bulup seçemedi. Damat Ferid Paşa gibi memleketin ve ahvalin cahili olan kişilere güvendi. Hükümet şekli itibariyle biraz şahsî ihtiraslara ve mutlakiyet arzusunca saptı. Büyük fırsatlar, iç ve dış yardımlar idare edilemeyerek heba olup gitti. Ve bugünkü vaziyete düştük. Ve bu yüzden birçok kişiler gurbete çıkmak zorunda kaldı. Bugün yalnız Yunanistan'da 10-15 bin din ve devlere sadık Çerkes olmak üzere 100 küsur bin Osmanlı mültecisi var. Mısır'da, Suriye'de, Hicaz'da, Irak'ta ve Avrupa'nın çeşitli şehir ve kasabalarında dahi bu miktarın kat kat fazlası vatandaşlarımız var. Bunları kimler düşünecek? Barış hükümlerine uyarak Makedonya'dan 400 bin Müslüman çıkarılacak. Malı ve mülkü elinden alınıp Türkiye'ye eli boş olarak sevk olunacak. Bunlara kim bakacak? Bizde muhacirlerin uğradıkları felaketlere şahit olmayan var mıdır? Bunlara karşılık dahi Türkiye'den gayri Müslim ticaret ve zanaat erbabı

[15] gidecek. Gidecek ama bunların yerlerini kim tutacak? Osmanoğlu hanedanı -kadın, erkek- tehlikeye maruz durumda, bunları kim muhafaza edecek? Acaba muhalefet arasında bu cihetlere cevap verebilecek tam yetkiye sahip esaslı bir teşkilat var mıdır?

Saltanat ve hilâfeti birleştiren Osmanlı hükümetinin şu anda meşru hükümdarı olduğu ve hilafetin saltanat-tan ayrılması teklifine karşı mücahede meydanına atıldığı Mekke’de neşr buyurdıkları o beyannâme** ile ilân eden ve şimdi Sen Remo’da malûm kişilerle oturmakta bulunan Sultan Mehmed Vahdettin Hazretleri bu ahval ve korkulara karşı güvendiği kişilerle beraber ne düşünebildiler ve ne gibi tedbir aldılar?

Ben şöyle düşünürüm:

Osmanlıların padişahı ve Müslümanların halifesi –bugün her kim ise- bizzat veya hanedanından en layık olan bir şehzadeyi meydana atmalı. Cins ve mezhep ayırmaksızın dışarıda ve içeride kurtuluşu bekleyen Osmanlıları ve meselenin bir Yahudi manevrası olduğunun henüz farkına varamamış Anadolu ordusunda mühim bir yekûn teşkil eden millete sadık, dinine bağlı komutan ve subayları bir noktaya toplayıp Yahudilerin kuvvetine ve hareketlerine karşı durabilecek bir teşkilata bağlaması gerekmektedir. Bu hususta atalet, miskinlik, cimrilik gösterenlerin tamamı konumlarına göre sorumlu tutulmalıdır. İnsanın büyüklüğü musibet gününde belli olur.

[16] Bir başka deyişle: Musibet gününün büyüklüğü insanın büyüklüğünü gösterir. Çok olmuştur, yüz binlerce orduların göremediği işleri tek bir adamın azim ve tedbiri görmüştür.

** *Derin Tarih* dergisinin Mayıs 2013 tarihli 14. sayısına ek olarak verdiğimiz Sultan Vahdettin’in Mekke beyannamesi kitapçığını “Ben Hain Değilim” başlığıyla yayınlamıştık(DT).

Ayrıntısı mahremiyetine, dairesine ait teşkilat ile icra suretini bir tarafa bırakarak kuvvetle ümit ederim ki, Sultan Mehmed Vahdettin Hazretleri veya Osmanlı hanedanından azimli bir şehzade, hatta bir kadın bir “sultan”, Allah’ına güvenip tevekkül ederek felaketin bu büyük vehametlerine karşı meydana atılır. Bu yüce daveti kabul ederek esaslı bir teşkilatta baş olarak görünür. Ve bütün bütün yıkılmak üzere bulunan saltanat ve hilafet binasını yeniden kurmayı ve diriltmeyi başarır.

Son söz:

Bu icabı idrak ile icabet etmeyen ilgililerin vay haline... Osmanlı hanedanının vay haline ... Devlet ve milletin vay haline.

Bitti

Mevlânzâde Rıf’at

Fiati: Elli ley

Genel rica: İkinci risalenin basımını temin için işbu risale bedelinin tarafıma gönderilmesi rica olunur.

Adres: Köstence’de Bulvarud otelinde Mevlanzâde Rıf’at Bey.

**Risalenin orijinalinde yer alan
Fransızca metnin tıpkıbasımı**

L'EMPERE OTTOMAN ET LES SIONISTES

LES JUIFS QUI ONT RUINÉ LA TURQUIE

1ÈRE BROCHURE

AUTEUR

MEVLAN ZADÉ RIFAAT BEY

TRADUIT PAR.....

Prière générale
de nous remettre le prix pour nous mettre à même de publier la seconde brochure

Adresse: MEVLAN ZADÉ RIFAAT BEY Hotel Boulevard Constantza (roumaine)

CONSTANTZA

L'INSTITUT GRAPHIQUE DU JOURNAL DOBROGEA JUNĂ

1 9 2 3

PRIX 50 LEI

LE DROIT DE TRADUCTION EST RESERVÉ

L'EMPIRE OTTOMAN ET LES SIONISTES

LES JUIFS QUI ONT RUINÉ LA TURQUE

— 1 —

On voit que les troubles qui, depuis des siècles désorganisent les affaires intérieures et extérieures de l'Empire Ottomane, présentent parfois des phases aussi aigües que dangereuses. Surtout la dictature militaire exercée depuis ces dernières quatorze années emmena la ruine complète du pays. Il est naturel que ces troubles aient des auteurs et qu'il y ait des personnes qui en profitent. Qui sont ces auteurs, qui sont ceux qui en profitent ?

Voilà une question à laquelle si je parviens à donner une réponse suffisante et satisfaisante, je ferais le dragnostique de la maladie et faciliterais ainsi son traitement.

Oui, les troubles constatés dans les affaires intérieures et extérieures de l'Empire avaient parfois dégénéré en crises ruineuses. Cependant, dans ces temps de crise, grâce à la dignité et la bravoure des Souverains qui réunissaient dans leur personne la qualité de Sultan et de Halif ainsi qu'à l'action énergique de leurs sages conseillers, ces crises furent écartées et le pays et l'Etat purent être sauvés des mains des révoltés.

Un des plus importants de ces événements fut la révolte proclamée par le Cheïh Bedredin Sémaï, pendant le règne du Sultan Mehmed I. Car le but poursuivi par cette révolte était la réforme de l'Islamisme, la ruine de l'Empire et le rétablissement du royaume d'Israël.

Quand on compare les grands efforts déployés pendant cette révolte pour instituer les principes Administratifs et religieux qu'on avait en vu, avec les efforts qu'on déploie aujourd'hui pour arriver au même but on est obligé de s'arrêter devant quelques noms et on sent le besoin d'approfondir et d'analyser les faits.

Si l'on examine cette révolte d'une manière superficielle on n'y voit qu'un Cheïh insurgé; quant à ses qualités, il serait Cazi Asker, le sultan l'aurait froissé, il se serait attiré — pour son savoir et ses vertus — l'estime et le respect de la population.

Lorsqu' il vit le nombre de ses sectateurs augmenter, il proclama la révolte confiant en leur force.

Tandisque si l'on approfondit la question, on voit qu' en vérité ceux qui dirigeaient le Cheïh et le poussaient aux crimes de lèse-religion et de lèse-majesté, c'étaient les juifs nommés Hou Tolak Kémali et Avram Soussa. Ce sont ces juifs qui avaient inspiré au Cheïh la secte créée par lui, qui avaient rédigé le programme d'exécution et avaient, moyennant argent, fait adopter la secte à plusieurs chefs qui avaient formé des bandes composées des centaines de mille de bandits. Ces bandes, pendant deux ou trois années, incendièrent et pillèrent les provinces d'Ouest de l'Anatolie et les provinces de la Turquie d'Europe. Elles avaient, à deux reprises, vaincu les armées envoyées contre elles par le Sultan.

Enfin ayant été connu que la secte créée par le Cheïh n'était qu'une simple organisation communiste et que les organisateurs de cette secte n'étaient autres que des Juifs, le Sultan envoya contre les bandes formées par le Cheïh et ces juifs, ses accolytes, le Prince Impérial Mourad qui parvint à mettre en déroute ces bandes, à punir les susnommés et sauver ainsi l'Empire.

L'Histoire ne nous enseigne-t-elle pas que l'organisation des „Ahiler" qui avait pendant des années exercé un pouvoir prépondérant à Angora et ses dépendances, n'était qu'une machination juive?

L'Histoire ne parle-t-elle pas en détail du rôle joué, pendant le règne du Sultan Sélim II, pour le compte des juifs, par Yassef Nassi et par sa soeur Rebecca qui dans le Harem du Palais Impérial avait pris le nom de Nour Banou Halimé, ainsi que des millions qu'ils avaient gagnés et des grandes propriétés qu'ils avaient acquises en Palestine?

Ne reste-t-on pas ébahi lorsqu'on lit dans l'Histoire les rôles joués par les Juifs „Julion et Salomon Baruh Barnatan, dans les incidentes du règne du Sultan Sélim III, dans ces jours sanglants du règne du Sultan Moustafa, dans la sédition

des Janissaires pendant le règne du Sultan Mahmoud et plus tard pendant le règne du Sultan Medgid par l'entremise de la favorite Nalani Dil? Il n'y a pas de doute que ceux qui étudient les événements du règne des Sultans Aziz et Mourad et cherchent à approfondir et analyser les secrets et les motifs du détronement successif de ces Sultans, savent que dans ces événements aussi il y a le doigt juif et que Nessim Zedler, Michon et Haronazzi avaient joué des rôles diaboliques par l'entremise de la Sultane — mère Bezmi Alem et de Madame Elise surnommée „la beauté de Vienne” qu'ils surent gagner à leur cause.

Les contemporains du règne du Sultan Abdul Hamid II se rappellent des noms et qualités des Juifs qui s'étant introduits auprès du Sultan dans le Palais de Tzilli Kiosk le 17 Septembre 1315 [1899] par le Chambellan Arif bey et par le bibliothécaire Hassib bey, avaient osé à proposer ouvertement au Sultan une gratification pour l'autonomie de la Palestine. Ces contemporains cherchent la raison pour laquelle les mêmes personnes avaient été chargées à notifier au même Sultan son détronement.

Vu les mobiles secrets des événements exposés plus haut, reste-t-il de doute que le comité „Union et Progrès” formé à Salonique sous la fausse devise de liberté, justice, égalité fut chargé de ruiner le pays, de jeter la discorde parmi les éléments Ottomans au point de s'entretuer, de travailler pour la réalisation de l'idéal des juifs et non pas pour le rétablissement de la constitution?

Faisons attention aux membres influents élus par les mains secrètes des juifs et envoyés comme députés à Angora. Ne sont-ils pas les mêmes personnes qui, depuis quatorze années, gagnées à la cause juive continuent à être en faveur?

Ne voyons-nous pas que ces personnes pour arriver à la réalisation du but poursuivi par les juifs de Sion, ruinèrent un Empire de 6 siècles [bien qu'il fût possible de le reformer et de l'améliorer conformément aux nécessités de la civilisation actuelle], et le remplacèrent, pour le moment par un Conseil militaire [1] sous le titre de Gouvernement de la Grande Assemblée nationale?

* * *

1) Parmi les 217 personnes nommées en qualité de député les 186 sont des militaires.

Nous voyons, la conséquence de la guerre générale [1] fut désastreuse pour l'Empire. Plusieurs petits Etats furent fondés sur ses ruines. La société Juive de Sion aussi jeta les fondements du royaume d'Israël. Elle bâtit son foyer en pays Arabe, en Palestine. Les Juifs pour ne pas laisser ce foyer s'éteindre parmi la majorité arabe et le transformer en un Etat puissant, ont vu la nécessité d'exterminer en Palestine et en Syrie cette majorité. Déjà pendant les années sanglantes de la guerre mondiale ils sentirent cette nécessité et travaillèrent à la mettre en exécution.

Je crois qu'on n'a pas encore oublié la persécution des Arabes de Syrie par les commandants appartenants à l'organisation „Union et Progrès” et qu'on se rend compte maintenant que cette persécution avait pour but la réalisation de l'idéal juif.

Cependant l'armistice fut conclu avant que l'oeuvre d'extermination fût arrivée au point désiré. L'établissement du foyer juif en Palestine vient d'augmenter l'importance de cette oeuvre.

Les Juifs avaient compris qu'ils ne pourraient pas vivre et se développer, comme ils le désiraient, parmi la majorité arabe. Ils pensèrent que l'unique moyen c'était de préparer en Anatolie une armée turque „indépendante” et se trouvant sous leurs ordres pour l'employer, au besoin, à cette oeuvre d'extermination. Ils procédèrent à la mise en exécution de ce projet sans que le monde en ait pris connaissance. En Europe ils employèrent secrètement des influenceurs auprès des Puissances de l'Entente et ils firent créer l'incident connu de Smyrne. Ils réussirent à faire envoyer en Anatolie — avec des vastes pouvoirs — contre l'incident créé et sous le couvert de défense légitime, Moustafa Kemal Pacha, homme de leur confiance en trompant le Sultan Vahid eddin et gagnant à leur cause quelques uns de ses confidents et de ses Ministres. Nous avons vu: Aujourd'hui l'organisation et l'armée tant désirées se trouvent être créées.

En effet, les Grecs furent battus et chassés de l'Anatolie. Mais par la manoeuvre juive de séparation du Halifat et du Sultanat, les Juifs conduisirent l'Empire à la ruine. Comme récompense, ils obtinrent la conclusion d'une soit-disante entente — bien que éphémère — entre les Puissances de l'Entente et

¹⁾ D'après ma conviction ce sont les Juifs qui ont provoqué cette guerre

l'organisation de Moustafa Kémal Pacha se trouvant sous leurs ordres.

Aujourd'hui les Sionistes sont occupés à préparer des occasions pour porter atteinte à la tranquillité de la Syrie et des régions du Jourdain et pour faire attaquer les pays Arabe à l'armée d'Anatolie qui se trouve à leur disposition.

Qu'on n'attribue pas cette opinion que j'émetts à l'exagération. Ceux qui savent qu'entre Jerusalem et Angora des courriers font la navette, ceux qui connaissent la personnalité et les attaches des députés turcs, ceux qui ont pris connaissance des courants d'opinions propagées parmi les Musulmans et les Arabes et des millions dépensés pour arriver au but, n'hésitent pas à reconnaître la vérité de mes allégations.

D'ailleurs Mousstafa Kémal Pacha dans le discours qu'il vient de prononcer à l'occasion de l'ouverture de l'Assemblée d'Angora fit allusion à ce projet. „Il ne faut pas, dit-il, disperser nos forces, il est essentiel que la plus grande partie de nos moyens soit concentrée à la poursuite de notre but le plus important et à l'organisation et le rehaussement de notre force armée. Il est puérile de croire que la paix qui vient d'être conclue sera éternelle”.

Fethi bey, président du Conseil des représentants, ne confirme-t-il pas dans son discours avec plus de force ces points? Lors des débats sur le traité de paix, Niazi bey, député de Mersine, ne dit-il pas „les articles relatifs à la frontière de la Syrie ne sont pas conformes à notre idéal national, je ne peux approuver un pareil traité”.

Yahya bey, député d'Ourfa, ne parle-t-il pas des souffrances des turcs restés en Syrie et ne dit-il pas qu'il faut les délivrer? Surtout Hamd ullah Soubhi bey, député de Constantinople fermant ses yeux et se tournant vers le plafond altaqua avec véhémence le Gouvernement de Syrie à tel point que le commissaire de France, présent à la séance, exprima des regrets. Toutes ces circonstances ne sont-elles pas de nature à confirmer notre allégation?

Je laisse à une seconde brochure l'exposition plus détaillée de ces points. Ici, je peux dire ouvertement que les troubles qui se succèdent depuis des années, le mal de ces dernières

années dont nous sommes les témoins, les coups qu'on veut diriger contre la dynastie d'Osman et le monde Islamique sont l'oeuvre des juifs appartenants à la Société de Sion et ont pour but la formation et la consolidation du royaume d'Israël sans coûter aux juifs une goutte de sang.

• • •

J'estime que je jetterais plus de lumière sur la question si j'étais capable de faire connaître et mettre à jour les secrets et la situation générale des années passées.

Il est connu qu'après le détronement du Sultan Abdül Hamid, le gouvernement Ottoman tomba dans les mains des hommes d'Etat et des commandants appartenants à l'organisation de l'„Union et Progrès” dépendant elle-même de la Société juive de Sion. En Octobre 1325 — je ne me souviens pas du jour — l'Union et Progrès tint à Salonique son grand congrès avec la participation de toutes ses succursales. En dehors de cette assemblée générale, un conseil composé des principaux membres et des présidents tint une séance secrète au cours de laquelle elle étudia la question suivante posée par la société de Sion et par la loge maçonnique dépendant de cette Société: „A l'avenir comment sera-t-elle gouvernée la Turquie?”. Il fut répondu à cette question par une décision de quatre points à savoir:

1. A l'avenir briser en Turquie la force et l'influence de la religion;
2. Partager entre les frères les ressources financières et économiques de la Turquie;
3. Séparer le Halifat et le Sultanat afin de réduire ce dernier à la faiblesse;
4. Proclamer la republique et exterminer la dynastie Ottomane dès qu'il serait possible.

L'exécution de cette décision à l'intérieur du pays ainsi que la propagande à faire en sa faveur à l'étranger furent confiées à des émissaires de la Société de Sion. Ces émissaires, avant tout, gagnèrent, par différents moyens, à leur cause la presse turque et procédèrent à la diriger vers ce but.

Quelques journalistes patriotes et dévoués ne se laissèrent

pas prendre dans ce courant et ils firent naturellement de l'opposition. Ces journalistes n'ayant pas été appréciés et protégés, l'opposition ne put pas s'établir et plusieurs occasions furent perdues. Quant à la Société de Sion, elle continua à travailler avec activité, elle trompa, par la presse gagnée à sa cause, la masse inconsciente de la population et l'armée et commença à appliquer son programme sous la masque de la constitution et la souveraineté du peuple.

Elle gagna à sa cause des généraux, des officiers turcs de faible caractère mais d'ambition illimitée, des hauts et petits fonctionnaires appartenants aux différentes branches de l'Administration civile et quelques personnes influentes et violentes dans les villes et les villages. Elle en introduisit une partie directement à la loge juive d'Orient et une autre à l'organisation visible de l'„Union et Progrès" et elle fit nommer ceux qui avaient confiance aux plus hauts postes civils et militaires se rendant ainsi maîtresse des affaires intérieures, extérieures, financières, militaires, navales, judiciaires et policières du pays. Elle inspira à tout le monde la conviction qu'il n'y avait de place publique que pour ceux qui étaient membres du comité „Union et Progrès". D'ailleurs le caractère du turc Ottoman étant foncièrement étatiste ce foyer ou l'„Union et Progrès" se développa en peu de temps et augmenta son pouvoir prépondérant. Il forma, pour faire exécuter ses menaces et ses ordres, un corps de „Fédai" composé de criminels, il fit tuer quelques personnes et il montra au peuple son pouvoir de terroriser. En somme sous le couvert du refrain de Touranisme et le rêve d'une terre promise, il sema la discorde parmi les éléments Ottomans et emmena ainsi la révolte des Albanais, la révolution des Arabes et le froissement des Kurdes; il fit couler ainsi beaucoup de sang innocent. Il a fait chasser la population paisible surtout les chrétiens de leurs maisons, les a fait diriger vers l'intérieur comme des troupeaux; il les fit périr en route et piller leur fortune. Surtout pendant les années de la guerre générale, Dieu! quels moments de terreur, quel gâchis, quelle désorganisation! des incendies par ci, par là, des ruines, des cadavres laissés sans sépulture et infectant l'air, des orphelins, des pleurs, des malades, des affamés et pour comble les mal-

heurs des éléments qui n'ont jamais voulu du mal à la Turquie.

Cependant le peuple qui forme la nation Ottomane n'est pas composé seulement des turcs. Même dans le sang du turc d'Anatolie, il y a celui des autres éléments. Personne n'a pris en considération ce point. Personne ne voulut étudier le caractère du turc Ottoman. Même ceux qui avaient émis une opinion à ce sujet furent réduits au silence, les colonnes des journaux étaient pleins d'articles inspirés vantant la noblesse et la bravoure du turc provoquant ainsi le mécontentement des autres éléments. Des chants, des marches furent composés et exécutés en l'honneur des qualités du turc.

Enfin les affaires de l'Etat ayant ainsi passé entre les mains du Comité „Union et Progrès”, organe de la Société de Sion et la possibilité d'être riche, d'être millionnaire au moyen de massacre, d'émigration forcée, de pillage, de vol et de spéculation ayant été trouvée, tout a été désorganisé, une ère de banditisme commença.

En principe les militaires ne doivent pas s'occuper des affaires politiques et administratives; car le militaire n'est pas en état de saisir les besoins de la population et d'apprécier les nécessités du moment. Ces sortes d'occupations n'existent pas et ne doivent pas exister dans l'armée. Dans l'armée seule l'opinion et les ordres du commandant font la loi. Celui-ci aussi est tenu de conformer son opinion et ses ordres aux instructions qu'il aura reçu de la part du Gouvernement. En somme le militaire est un organe de défense et de destruction à l'instar des avions et des sous-marins. Il n'est employé qu'en cas de besoin.

Nous vîmes avec regret, pendant ces dernières années la douceur de caractère jointe à l'incapacité de ceux qui, comme feu Sultan Mehmed Réchad han, occupaient le trône du Halifat et du Sultanat ainsi que les abus perfides de leurs confidents donnèrent lieu à l'accaparement du gouvernement par les affiliés du comité „Union et Progrès” organe des juifs. Les Hauts et petits fonctionnaires qui restèrent en dehors de cette organisation furent obligés, poussés par le besoin de se voir priver de leurs appointements, se soumettre à yeux fermés à la volonté du Comité. Surtout les militaires, bon gré, mal gré, restèrent sous

l'influence et les ordres des commandants. A la fin les militaires sans se rendre compte de la manoeuvre juive, vu leur carrière, profession et organisation, démolirent de leurs mains leurs propres maisons et étouffèrent leur propre foyer. C'est ainsi que ce vaste Empire Ottoman a, dans l'espace de 5 ou 10 années, fondu comme une boule de neige, l'Empire de trente millions de sujets, le seul soutien de l'Islamisme—à raison de sa qualité de Halifat—fut tombé en ruine. Toutes les provinces situées au sud de la ligne depuis le Taurus, porte de la Cilicie, jusqu'au lac de Van furent perdues à partir du jour de la signature de l'armistice de Mondros. Surtout la séparation du Halifat et du Sultanat démolit les fondements de l'Empire et affaiblit le monde Islamique en jetant la discorde parmi les Musulmans.

Voilà l'activité de l'Union et Progrès ainsi que celle de Moustafa Kémal Pacha et de ses acolytes.

En vérité elle ne fut qu'un jeu de Bourse pour le compte de la Société juive de Sion.

* * *

Nous voyons: les diplomates de l'Europe sont aujourd'hui occupés à faire des combinaisons et tromper les uns les autres. L'antagonisme et les différends entre l'Angleterre et la France prennent une tournure de plus en plus aiguë et la solution des questions importantes est ajournée. Ainsi l'humanité souffrante ne peut-elle pas obtenir sa tranquillité.

Tel est l'état de choses apparent; mais il n'y a pas de doute qu'à la fin la diplomatie européenne sera obligée de délimiter la frontière des territoires turcs qui doivent définitivement rester à la Turquie ainsi que celle du Kurdistan du Nord et de régler la forme de leur gouvernement. L'Angleterre surtout ne peut pas laisser la Turquie dans sa forme actuelle. D'ailleurs la question turque a pris aujourd'hui la forme d'une question juive et russe. En Anatolie la dictature de Moustafa Kémal Pacha et la comédie de séparation du Halifat et du Sultanat feront nécessairement naître des différends parmi le monde Musulman. Tout cela prépare un champ favorable à la politique des Russes et de ceux qui désirent imposer „leur prépondérance” en Europe.

Pour le moment la Russie laissant à d'autres Constantinople, se contentera-t-elle de mettre la main sur une zone fixe en Anatolie entourée d'une majorité turque et de respirer l'air de la Méditerranée par le port de Merméris par exemple? L'Angleterre et la Russie ne peuvent-elles pas s'entendre sur ce sujet?

En cas où la France s'opposerait à cette entente et que l'Allemagne se mettrait de la partie, j'en crois que la face du monde sera changée.

Quant à moi, j'en vois que derrière ce rideau noir, la politique générale est dirigée vers ce point, et j'ai l'intuition que nous serons témoins des scènes, des aventures et des événements tragiques.

Dans cette brochure je ne voulais même pas effleurer ce sujet; car le moment ne souffre pas des plus amples explications sur cette question. Mais que faire, un de mes défauts est de dire aujourd'hui ce que d'autres oseront dire demain.

* * *

Tel étant l'état de choses tant à l'intérieur que à l'extérieur, quelles sont les mesures à prendre pour réinstaller la dynastie d'Osman au Halifat et au Sultanat qui religieusement et politiquement ne doivent pas être séparés, de rétablir l'Empire Ottoman sur des bases nouvelles et conformes aux nécessités du siècle et de sauver le pays des attaques de l'organisation dépendant des juifs sionistes.

Méditer ces points est un devoir sacré pour ceux qui aiment la religion et la patrie.

Quant à moi, mon opinion sur ces points est nécessairement concrète, catégorique et de nature à éveiller les intéressés. Que chacun des intéressés, selon sa position, s'attache à en saisir le sens, en prenne sa part et fasse le nécessaire. Nous avons vu que le résultat des actions illogiques fut tragique. Sa Majesté Impériale Mehmed Vahid eddin ne sut pas choisir ses conseillers. Elle mit sa confiance en des personnes telles que Damad Fériâ Pacha, ignorant le pays et la situation. Elle adopta en même temps dans les affaires de l'Etat une ligne de conduite propre à assurer ses intérêts personnels et à installer l'absolutisme. Aussi

ne sut-Elle pas profiter des plusieurs occasions et des secours qui pouvaient. Lui venir tant de la part de ses sujets que de l'étranger. A cause de cela nous sommes tombés dans la position actuelle. Beaucoup de personnes se sont trouvées dans l'obligation de s'expatrier.

Aujourd'hui rien qu' en Grèce il y a plus de cent mille réfugiés y compris dix à quinze mille Circassiens fidèles à la religion et au trône. Il y en a le double en Syrie, au Hedjaz en Mesopotamie et dans plusieurs villes de l'Europe. Qui pensera à eux? Suivant le traité de paix quatre cent mille musulmans devront être chassés de la Macédoine. Ils seront dirigés sur la Turquie après avoir été dépouillés de leurs fortunes mobilières et et immobilières. Qui prendra soin de ces malheureux émigrants? Chez-nous y a-t-il une personne qui ne fût pas témoin des malheurs subis par les émigrés?

En échange, des commerçants et des industriels non musulmans doivent quitter la Turquie. Avec quoi allons-nous combler le vide laissé par eux? Avec quoi allons-nous compenser les pertes que le pays subira de ce chef?

Tous les membres de la famille Impériale, Princes et Princesses, se trouvent en danger. Par quel moyen seront-ils protégés?

Y a-t-il une organisation formée par l'opposition qui puisse répondre avec autorité à ces questions?

En présence de cette situation, qu' a-t-Elle pensé et quelles mesures a-t-Elle pu prendre Sa Majesté Impériale le Sultan et Halif Mehmed Vahid eddin qui dans la proclamation pleine de contradictions, qu' Elle a publiée, à la Mèque dit qu' Elle est le Souverain légitime de l'Empire Ottoman réunissant la qualité de Halifat et de Sultanat et qu' Elle est décidée d'entreprendre la lutte contre la proposition de séparer le Halifat et le Sultanat et qui se repose aujourd'hui à San Remo avec un entourage de personnes connues?

Quant à moi jè pense ainsi:

Qui que ce soit aujourd'hui le Souverain des Ottomans et le Halif des Musulmans, il doit entreprendre la lutte en personne ou bien en charger un des Princes le plus digne, rassembler en un point, sans distinction de race et de religion, tous les Ottomans se trouvant dans le pays et à l'étranger, attendant le salut, ainsi

que ceux des officiers supérieurs et subalternes qui seraient fidèles au trône et à la religion et qui n'auraient pas encore compris que le problème n'est qu'une manoeuvre juive et former une organisation capable à tenir tête à la force et aux menées juives. Tous ceux qui feroient preuve d'inactivité, de poltronnerie et d'avarice doivent, chacun selon sa position, être tenus responsables.

La grandeur d'âme d'une personne se voit dans les jours de malheur; en d'autres termes la grandeur des jours de malheur fait voir la grandeur d'âme d'une personne.

Il y a plusieurs exemples; ce que des armées composées des plusieurs centaines de mille hommes n'ont pas pu faire, a été fait par l'action sage et ferme d'une seule personne.

En laissant de côté les détails de l'organisation et ceux de „l'action" qui doivent être tenus secrets, j'espère fermement que Sa Majesté Impériale le Sultan et Halif Mehmed Vahid eddin VI ou un des Princes Impériaux énergique, ferme et de volonté, même une Princesse, entreprendront la lutte confiant en Dieu et se résignant à Sa volonté. J'espère encore qu'un de ces Personnages voudra bien accepter cette invitation ouverte, qu'il se mettra à la tête d'une organisation solidement fondée et qu'il réussira à rétablir le Sultanat et le Halifat qui sont menacés d'écroulement.

Un dernier mot:

Malheur aux intéressés qui tout en se rendant compte de la nécessité ne répondent pas à l'appel.

Malheur à la dynastie d'Osmán.

Malheur au gouvernement et à la nation.

Derin Tarih Kùltür Yayınları 3

**Derin
tarih**

Tüm Bildikleriniz Tarih Olacak!

Derin Tarih dergisinin bir kùltür hizmetidir.

Parayla satılamaz